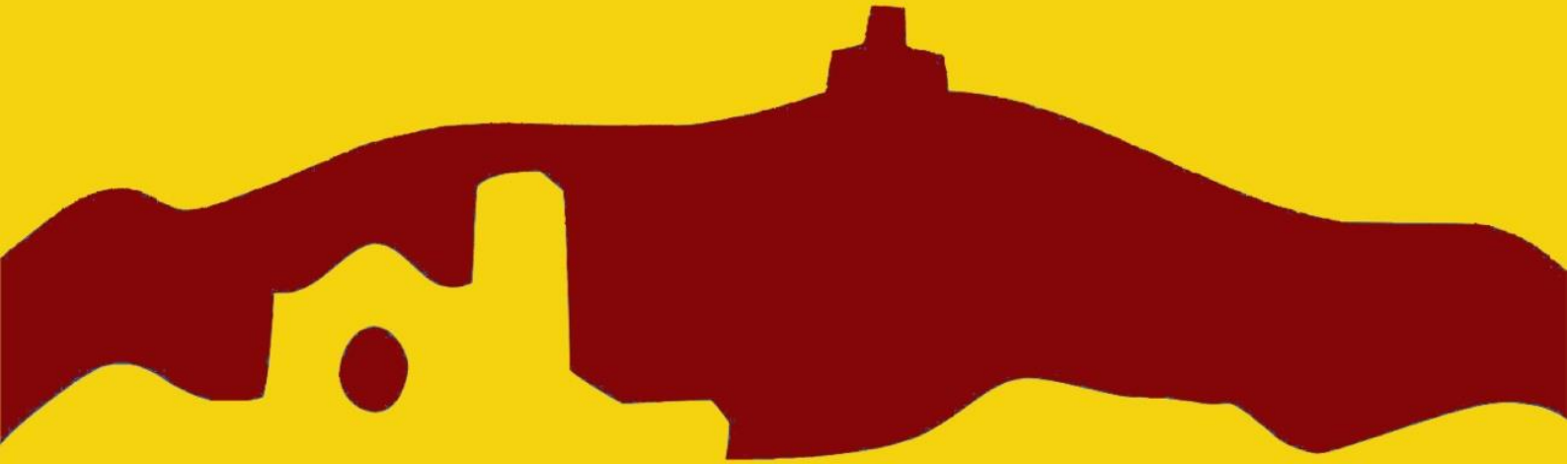

Gent

DE SANT BOI

PROGRAMA

ELECCIONS MUNICIPALS

MAIG 2015

Guanyem
SERVEIS PÚBLICS

Guanyem
HABITATGE SOCIAL

Guanyem
FEINA DIGNA

Guanyem
PODER POPULAR

Guanyem SANT BOI

Índex

1. Democràcia directa i participativa	4
2. Model econòmic	14
3. Model urbà	22
4. Model energètic	25
5. Serveis públics	29
6. Habitatge	35
7. Jovent	39
8. Polítiques de gènere	43
9. Cultura	48
10. El fet migratori	54

Introducció

Que estem vivint un moment històric és innegable, i precisament per aquest fet arreu s'estan desenvolupant processos de confluència per crear noves candidatures d'Unitat Popular que permetin encarar les eleccions del maig vinent amb tota la força possible. **Gent de Sant Boi** és el resultat d'un d'aquests processos que pretén bastir una candidatura alternativa a la màfia instal·lada des de fa gairebé quaranta anys a l'Ajuntament de la nostra vila. Una màfia que lluny de vetllar pels interessos dels i les ciutadanes de Sant Boi ha mirat pel benefici propi.

Tanmateix, però, som conscients que la lluita institucional no és res més que una eina, mai no una finalitat. Si ens hem decidit a presentar-nos a les properes municipals és perquè entenem que a l'Ajuntament cal un altaveu de les lluites populars i els moviments socials. No pretenem apropiarnos de la seva feina i lluita, ans al contrari, el nostre objectiu és, precisament, enfortir aquests moviments populars. Sabem que el carrer és el motor de la transformació i el canvi i si ens hem decidit a presentar-nos a les properes eleccions municipals no és per assegurar-nos una cadira i un sou. Si ho hem fet és perquè estem convençudes que juntes ho podem tot i que per guanyar el carrer cal també guanyar les institucions.

El programa que teniu entre les mans és fruit d'un procés participatiu que amb una gran col·laboració i intervenció dels veïns i veïnes de Sant Boi, traçarà les línies mestres de l'actuació de **Gent de Sant Boi** quan guanyem l'Ajuntament. Un programa que des de la democràcia directa i participativa vol revertir la situació d'emergència social que vivim superant el sistema capitalista i patriarcal i avançant cap a models d'organització social vertaderament justos i democràtics.

Aquest document, lligat a una llista compromesa i una assemblea forta i la participació dels ciutadans i ciutadanes de Sant Boi a través d'aquesta ens permetrà portar d'una vegada per totes la democràcia a l'Ajuntament. Perquè **Gent de Sant Boi** hem nascut per vèncer.

Si ens presentem no és perquè res no canviï, ens presentem per canviar-ho tot. Si ens presentem és per guanyar treball digne i habitatge social. Si ens presentem és per guanyar energia verda, comerç just i de proximitat, un model urbà sostenible. Si ens presentem és per guanyar igualtat, serveis públics, més educació i millor futur. Si ens presentem, és per guanyar poder popular.

Si ens presentem és per posar les institucions al servei del poble.

Si ens presentem és, en definitiva, per guanyar Sant Boi.

1. Democràcia directa i participativa

Introducció

Democràcia directa i participativa per a què? Aquesta és la primera pregunta que ens hem de fer per començar a abordar aquest punt del programa. **Gent de Sant Boi**, acord amb el seu codi ètic i manifest fundacional, no pot considerar el desenvolupament democràtic si no és com a part inherent d'un procés d'alliberament individual, això és, el camí cap a l'assoliment d'una llibertat individual entesa com la possibilitat de mantenir la pròpia vida, de viure amb dignitat acord amb la pròpia cultura o valors morals i de poder fer-ho sense que existeixi la possibilitat de rebre interferències arbitràries com a conseqüència de les injustícies o desigualtats socials. Es tracta, per tant, d'una llibertat individual que no pot donar-se si no és en un context de llibertat col·lectiva.

Des d'aquesta perspectiva, és absolutament imprescindible aprofundir en la participació democràtica i transformar el context social i polític actual, caracteritzat per un allunyament cada vegada més gran dels centres de decisió dels ciutadans als quals van dirigides les actuacions polítiques i socials. El tradicional sistema de partits, en propiciar que els interessos individuals interfereixin amb els interessos col·lectius és el principal motiu d'aquesta separació i és per aquest motiu que pretenem aprofundir en la dimensió política de l'individu cridant al que anomenem "apoderament" popular.

Gent de Sant Boi considerem que la democràcia és molt més que anar a votar cada X anys un paquet d'opcions polítiques inamovibles i sovint poc representatives de la realitat social. Sovint ens trobem que existeix un ordenament jurídic que, tot i les seves limitacions, permet altres mecanismes de participació que no es porten mai a la pràctica. És la manca de voluntat política la que produeix aquest efecte. Tanmateix, com a candidatura de ruptura amb el règim establert, sempre que sigui necessari, crearem espais més enllà del propi marc jurídic per tal de garantir la participació ciutadana.

Gent de Sant Boi té com a objectiu potenciar l'organització autònoma de les classes populars, aconseguir des de les institucions la creació de canals de participació reals i efectius, i garantir que aquests canals s'utilitzin i serveixin per a que les classes populars autoorganitzades executin polítiques per al poble.

Igualment, és bàsic transmetre a la població la necessitat d'exercir el dret de ciutadania, la conveniència d'implicar-se de manera activa i crítica en la política municipal per la via de la participació directa. Per tant, ens caldrà impulsar mesures que fomentin l'adquisició d'aptituds i valors que permetin fer efectiva la democràcia directa i participativa, i que enforixin i dinamitzin el teixit associatiu i, en general, els moviments ciutadans.

Reflexions sobre la situació de la democràcia participativa als municipis

A l'hora de concretar aquests principis estratègics hem de tenir en compte diferents reflexions que sorgeixen al voltant de la situació actual:

- a) Els interessos dels polítics professionals són el principal fre per a l'aprofundiment de la democràcia. Sovint comporta que confonguin participació amb clientelisme, un clientelisme que els assegura els seus llocs de treball. És per això que considerem que els càrrecs electes han d'estar limitats en el temps i que els polítics han de tenir una professió anterior i posterior al seu breu període de representant polític.
- b) Un altre obstacle és la manca d'informació i de pedagogia sobre participació entre la ciutadania. Actualment, les institucions no fomenten el treball en xarxa de les entitats associatives perquè ho consideren un perill. Aquesta hauria de ser la tasca principal de la regidoria de participació ciutadana i l'objectiu final hauria de ser possibilitar l'autoorganització d'aquestes entitats, les quals, al mateix temps haurien de dotar-se de mecanismes de radicalitat democràtica que impedissin que, novament, els interessos individuals interferissin amb els interessos col·lectius.

Àmbits d'actuació per la millora de la participació

En contraposició a la situació de partida, **Gent de Sant Boi** pren el compromís de treballar per crear una ciutadania activa i un teixit associatiu ric i dinàmic, i incideix en els següents aspectes:

- Dotar de poder decisorí els actuals mecanismes de participació ciutadana que, fins a la data, només són consultius.
- Modificar el reglament de participació ciutadana, per tal de possibilitar, agilitzar i clarificar aquest poder decisorí.
- Per afavorir l'activació de la ciutadania i la seva implicació tant en l'acció política municipal com en la dinamització de la vida social dels nostres municipis, és convenient impulsar programes que facin pedagogia i transmetin hàbits i valors participatius.
- La consolidació d'un teixit associatiu viu, conformat per entitats dinàmiques, democràtiques i independents ha de ser una prioritat des del punt de vista de la participació ciutadana. És per això que apostem per dotar de suport organitzatiu, logístic i financer les

associacions per tal que puguin desenvolupar la seva activitat amb plenitud i materialitzar els seus objectius.

- Per tal de superar el clientelisme en el suport financer a les entitats, cal que les partides del pressupost municipal, sobretot les destinades a les associacions, siguin establertes per mitjà de processos de participació ciutadana impedint que sigui els partits que tenen majoria al govern municipal qui atorgui aquest suport amb l'objectiu de treure'n rèdits electorals.
- Cal agilitzar els mecanismes que permetin sol·licitar aquest suport i facilitar la informació a la ciutadania sobre cadascun dels projectes per tal que pugui decidir amb coneixement de causa. Per aconseguir una participació significativa en aquest sentit, cal potenciar les associacions de veïns.
- Les associacions de veïns organitzades de forma oberta i assembleària han de jugar un paper fonamental en la responsabilització i gestió d'equipaments i programes als barris. És positiu que es trobin fórmules de cogestió entre associacions de veïns i entitats ciutadanes, a través de l'establiment de convenis que assegurin la prestació dels serveis públics i que dotin d'un paper protagonista els actors implicats.
- Davant la proliferació de models culturals i d'oci mercantilitzats, elitistes i desarrelats, entenent que aquests àmbits constitueixen una part essencial de la vida social dels nostres municipis, la tasca de **Gent de Sant Boi** en l'àmbit local és impulsar processos de reapropiació de la producció cultural, a través de la potenciació de les estructures i els col·lectius locals, i la programació d'una oferta d'oci popular i accessible a tothom. Igualment, cal posar fre a la creixent tendència que estableix un ús privatiu (i, en ocasions, privatitzant) dels espais públics, a través del replantejament de les ordenances (mal)anomenades del civisme.
- Cal promoure la recuperació de l'ús dels espais públics com a eina per a la sociabilització i la participació ciutadana, a través de la modificació de les ordenances del civisme.
- Donar suport, en el marc d'aquests plans estratègics, a l'activitat i desenvolupament de grups i col·lectius culturals locals, prioritzar-ne la contractació en les programacions culturals dels municipis, i establir mesures que n'assegurin la difusió de la producció.
- Potenciar les iniciatives de cultura tradicional i popular (vinculades a les festes majors, correfocs, corals, trabucaires, etc.), que

combinin l'activació ciutadana amb un desenvolupament cultural arrelat al territori.

- Propiciar la creació d'espais i mecanismes per a la producció, l'exposició i l'expressió dels projectes, i garantir la difusió de l'activitat pública de les entitats. En aquest sentit cal apostar perquè s'estableixin xarxes d'equipaments que tinguin en compte les necessitats de les associacions i que siguin accessibles, així com impulsar plataformes i mitjans a través dels quals es pugui promocionar i donar a conèixer l'activitat dels col·lectius.

Eines municipals a modificar per a la millora de la participació

Les eines en l'àmbit institucional sobre les quals hem d'actuar per la definició participativa de les polítiques públiques i el control democràtic de la gestió es basen en promoure la modificació i aplicació dels documents existents, així com la redacció de nous, que regulen la participació ciutadana en l'àmbit municipal, per tal d'aprofitar les possibilitats de l'actual marc legal i consolidar el màxim de mecanismes i estructures participatives. A més, l'impuls de la democràcia participativa que puguin significar aquestes accions ha d'anar inevitablement acompanyat de la denúncia dels dèficits democràtics de l'actual sistema, així com en les mancances i impediments que suposa l'actual marc legal per al desenvolupament de la democràcia directa i l'autonomia municipal. **Gent de Sant Boi** proposa els següents punts:

1. Impulsar modificacions del Reglament Orgànic Municipal (ROM), com a eina que regula aspectes bàsics de la participació ciutadana, orientades a incrementar els mecanismes participatius i de control de la gestió.
2. Tendir a la simplificació dels diferents documents reguladors de la participació, per superar l'excessiva burocratització dels tràmits i els tecnicismes que solen caracteritzar-los, i fer-los més accessibles i útils per al conjunt de la població.
3. Garantir, igualment, la difusió d'aquests reglaments i la promoció del seu ús entre el teixit associatiu i la ciutadania.
4. Vetllar per l'aplicació i el bon ús d'aquests mecanismes i vies d'implicació ciutadana en l'àmbit institucional.
5. Revitalitzar les estructures participatives permanents, d'àmbit sectorial o territorial i de caràcter consultiu o vinculant, en funció de la necessitat. Des d'aquest punt de vista, les associacions de veïns poden ser eines efectives de participació i diàleg sempre que es

vetlli per la seva representativitat i que tinguin les atribucions necessàries per al control de l'acció municipal.

6. Per altra banda, les associacions de veïns han d'implantar els mecanismes de radicalitat democràtica que siguin necessaris per tal que els processos de deliberació assembleària es donin en igualtat de condicions i sense exclusions de cap tipus. L'incompliment d'aquest model de funcionament bàsic hauria de poder ser impugnat a la comissió de garanties democràtiques municipal. L'objectiu és tendir cap a formes de prestació pública més properes, democràtiques i socialment justes.
7. Fomentar l'exercici de les diferents figures participatives com ara els drets de petició i proposta, les consultes populars, els drets d'iniciativa ciutadana, etc. També és essencial abaixar els llindars que limiten l'exercici d'aquests drets.
8. Fomentar de forma activa les consultes populars vinculants als barris a més d'establir diàleg amb el seu teixit associatiu quan s'hagin de prendre decisions de gran abast pel barri.
9. Plantejar el reconeixement i l'atribució de poder de decisió a realitats organitzatives no institucionalitzades i de caràcter democràtic i popular que es considerin representatives; assemblees de treballadores i treballadors, de joves, etc.
10. **Gent de Sant Boi** ha de tenir com una de les seves principals prioritats l'establiment de les bases que permetin avançar cap a la consolidació d'estructures econòmiques locals basades en la democràcia, l'ètica i la solidaritat.
11. Promoure plans de transició cap a formes cooperatives d'organització en les empreses existents; i incentivar l'ús d'aquesta lògica de gestió en els projectes empresarials de nova creació.
12. Fomentar una major participació econòmica del sector públic local en el teixit productiu amb l'objectiu de tendir cap a models de desenvolupament arrelats al territori.
13. Articular xarxes econòmiques «comunitàries» d'àmbit municipal o comarcal, conformades per empreses públiques, cooperatives, organismes del tercer sector, etc., amb l'objectiu final que puguin esdevenir estructures econòmiques amb un pes majoritari en les realitats productives locals. En cas de consolidar-se, en el marc d'aquestes xarxes poden acabar-se plantejant mesures econòmiques de certa magnitud, com la decisió de potenciar determinats sectors que es considerin estratègics, la introducció

d'elements de planificació i organització de la producció, o l'elaboració de plans d'ocupació.

Democratització de les estructures organitzatives de l'ajuntament

Cal dotar els ajuntaments d'una estructura organitzativa veritablement democràtica on regeixin la participació, la transparència i la informació. Per aconseguir materialitzar totes les propostes de democratització dels ajuntaments catalans i, en general, de la vida política, social i econòmica dels municipis, és necessari que l'organització institucional es plantegi el debat de la reestructuració dels organigrames municipals i treballar per trobar les fórmules més efectives de canalització i incidència de la voluntat popular.

1. Promoure mesures de descentralització de l'administració pública, a partir de l'increment del pes de les associacions de veïns i de l'habilitació d'oficines d'informació i atenció a la ciutadania als centres cívics, per a poder realitzar els tràmits municipals. De la mateixa manera, s'han de poder demostrar mocions als plens sense haver d'anar acompanyades de cap partit polític. S'ha de poder participar al ple de l'ajuntament sense permisos (a Sant Vicenç dels Horts es fa).
2. Replantejar el funcionament de patronats i altres organismes municipals, per tal d'assegurar-ne la representativitat i un control democràtic de la seva activitat.
3. Organitzar, un cop restablert un sistema participatiu de base, amb una Assemblea Municipal Sobirana de caràcter anual per valorar i sotmetre a votació les qüestions fonamentals de govern d'interès general. Alhora, una de les eines fonamentals de participació democràtica serien les consultes populars als barris.
4. La transparència en la gestió és una qüestió cabdal perquè la ciutadania pugui implicar-se en condicions en la gestió dels afers públics, per la qual cosa és necessari que tots aquells actors ciutadans que vulguin participar en la política local disposin de la informació necessària per tal de poder analitzar, debatre i valorar els temes municipals.
5. Promoure la publicitat de tots aquells elements vinculats a les actuacions i al tipus d'organització i d'administració dels recursos públics de les corporacions locals.

6. Impulsar l'habilitació de mecanismes informatius accessibles que permetin el seguiment periòdic de l'actualitat municipal i la simplificació de la documentació per tal de fer-la propera i intel·ligible al conjunt de la ciutadania.
7. Fomentar la creació de canals de comunicació efectius entre ciutadania i administració i implantar serveis efectius i transparents de queixes i suggeriments, que permetin fer seguiments de l'estat de les demandes.
8. Les Tecnologies de la Informació i el Coneixement (TIC) han de jugar un paper fonamental a l'hora de facilitar i promoure la democràcia directa, així com a per posar a l'abast de tothom la informació pública.
9. Combinar la participació presencial amb la participació a distància de forma experimental i consultiva, bo i entenent que existeixen col·lectius digitalment no alfabetitzats que correrien el risc de quedar exclosos.
10. Impulsar la creació de plataformes electròniques que segueixin la filosofia de «dades obertes» on quedin recollits tots els documents, actes, dades i informes que genera l'ajuntament, amb l'únic límit de la protecció de les dades personals i confidencials. D'aquesta manera, es pot posar fi a la burocratització i a l'opacitat pel que fa a la consulta de documentació relacionada amb aspectes bàsics de la gestió als ajuntaments, com ho són ara els processos de redacció i aprovació dels pressupostos municipals.
11. Un cop cada sis mesos en el Ple Municipal es farà una sessió de verificació del compliment de l'acció de govern, sobretot de les accions vinculades a les decisions preses en l'assemblea municipal.
12. Concretar els processos participatius en temes concrets, possibilitat d'iniciatives legislatives que afectin en l'àmbit municipal.
13. Establir els mecanismes necessaris per a que les iniciatives populars no puguin anar contra els drets fonamentals de les persones.
14. Potenciar els patronats d'associacions.
15. Recuperar l'esperit de tertúlies dels ateneus als barris.

16. Incentivar la participació de la població dels barris més desfavorits, que acostumen a ser els menys participatius, per mitjà de campanyes que afavoreixin l'increment de la participació o de la federació amb altres assemblees de veïns més organitzades.

Garanties democràtiques i eradicació de la corrupció

Gent de Sant Boi es fonamenta en la democràcia d'arrel i per tal de garantir el correcte funcionament d'aquesta pràctica en l'acció política local, proposa que els càrrecs electes es comprometin en l'acompliment dels següents punts:

1. Comprendre i compartir que l'Assemblea Municipal és sobirana i les decisions es prenen a l'assemblea. La funció de regidor o regidora és fer de representant de la mateixa i actuar segons els criteris d'organització que s'estableixin.
2. Fer públiques totes les seves retribucions (incloses dietes, primes, etc.) i aquelles que provinguin de fons públics com a conseqüència de la regidoria o càrrec, hauran de ser aprovades per l'Assemblea Municipal en funció de la tasca que aquesta li encomani.
3. En cas que els regidors i regidores o càrrecs de confiança hagin d'estar a disponibilitat complerta i sigui aquesta tasca incompatible amb la vida laboral, mai tindran un sou superior al salari mitjà d'un treballador català, que és l'equivalent a 2,5 cops el salari mínim interprofessional.
4. Fer pública una declaració de bens i immobles, a l'inici i finalització de la regidoria o càrrec.
5. Els recursos públics que les administracions posin al seu servei no seran utilitzats per a fins privats i el seu ús haurà de ser validat per l'Assemblea Municipal.
6. No podran acumular càrrecs.
7. Sota la base del compromís de l'honestedat i de la transparència, per a facilitar el seguiment de les decisions preses en l'Assemblea Municipal, es donarà compte en el ple municipal, com a mínim un cop cada semestre, del seu nivell de realització i del grau de desenvolupament.
8. Els càrrecs electes no acceptaran regals de cap persona i/o institució o empresa d'àmbit privat per la seva condició de càrrecs electes, susceptible de ser considerat com a suborn, o amb

l'objectiu d'originar una contraprestació, o un canvi de posicionament polític o s'origini amb la voluntat de fer favoritisme. En tots els casos se'n donarà compte a l'Assemblea Municipal. Es considera com a regal qualsevol donació de diners o articles de valor monetari, favors, descomptes i préstecs.

9. Si durant l'exercici de càrrecs electes cal deliberar o votar, sobre afers en els quals s'hi troben implicats directament o indirectament per interessos de tipus personal, faran pública aquesta col·lisió d'interessos i s'abstindran de deliberar o votar.
10. L'exercici de les responsabilitats dels càrrecs electes és limitada, com a màxim, a una legislatura per tal de garantir la necessària renovació d'equips i d'idees així com per assegurar la participació a tots nivells i evitar la professionalització de la política.
11. Un cop cessat o esgotat el període màxim de càrrec electe o de confiança, durant un període de dos anys, no s'accedirà a cap organisme públic o privat el qual s'hagi supervisat, o hagi estat creat en virtut dels poders que el càrrec conferia.
12. Els conflictes ètics o de conducta dels signataris d'aquest codi ètic, seran traslladats a la Comissió Municipal de Garanties, creada per l'Assemblea Municipal, que resoldrà d'acord al seu criteri.
13. Els regidors i càrrecs de confiança, posaran el càrrec a disposició de l'Assemblea General per dos motius: a) Que s'acompleixi el termini establert per l'Assemblea Municipal i es doni el relleu a una altra persona. b) per decisió de l'Assemblea Municipal de revocar el càrrec abans del termini per motius de mala praxis o altres que l'Assemblea Municipal consideri que posa en perill el bon funcionament.

2. Model econòmic

Introducció: l'economia al servei de les persones

Els diaris van plens de brots verds, però nosaltres, la gent de Sant Boi, sabem que això no és així. Sabem que la pobresa augmenta dia a dia als nostres barris generant més situacions d'indignitat (pobresa energètica, malnutrició en infants...). Alhora, els desnonaments no són quelcom puntual i l'atur segueix en nivells estratosfèrics: Sant Boi és la població amb més atur del Baix Llobregat mentre la precarització dels llocs de treball és el més habitual en el nostre dia a dia. Sense oblidar el nostre futur com a societat, el nostre jovent, que marxa en massa dels nostres pobles per trobar allò que aquí no tenen, l'oportunitat de desenvolupar-se professionalment i personal.

Per a nosaltres l'ajuntament, l'acció política institucional és una més de les diferents potes que conformen el full de ruta d'un procés de transformació social i de ruptura, que ens ha de dur cap a una societat més justa i solidària, on l'economia ha de deixar d'estar al servei de rics i poderosos (polítics i grans fortunes) per passar a estar al servei de les persones.

En línia amb el que significa una candidatura de ruptura, des de **Gent de Sant Boi** volem treballar en projectes econòmics alternatius i realistes basats en els principis de l'economia social i solidària, que tinguin com a eixos fonamentals la disminució i eliminació de les desigualtats, la democràcia d'arrel en l'àmbit econòmic (participació en la confecció dels pressupostos), la sostenibilitat ambiental, la limitació de la propietat privada, la recuperació i la generació de noves polítiques basades en la lògica dels bens comuns, la disminució de la dependència del model petroler i gasista actual, fer una aposta decidida per la sobirania alimentària, el comerç local i posar en valor el decreixement, abolir els codis patriarcals de dominació i aprofundir en els esquemes de l'economia feminista, a més de fer auditories amb la ciutadania del deute municipal, a més de no oblidar-nos que al món hi ha d'altres pobles més pobres que el nostre, que segueixen necessitant de la nostra solidaritat. Totes elles són idees força que amb una o d'altra intensitat, travessen els projectes de transformació en el marc de reflexió dels moviments socials.

Però tot i saber que aquestes idees i propostes tenen una gran força i poder ètic, necessitem processos concrets de ruptura i confrontació dins de les institucions on el poder conforma i garanteix els seus privilegis. Per aquesta raó, tot i que sabem que estem davant d'un camí difícil, apostem per fer que les lluites dels nostres barris, del nostre poble, trenquin els murs de l'ajuntament, primer gran bastió de la defensa dels interessos de les oligarquies i el convertim en un espai de confluència al servei de la **gent de Sant Boi**.

És evident que el poder fora d'arreglar-se mira de mantenir el seu estatus. I és per això, que davant de la possible pèrdua de control dels ajuntaments, l'administració central, vol posar més difícil que podem aplicar

noves maneres de fer política, i tractem de reactivar polítiques socials i d'ocupació. L'ofec econòmic de les hisendes locals i els nefastos efectes que tindrà la Llei de racionalització i sostenibilitat de les administracions locals (LRSAL) ens ho posaran difícil amb: pèrdua d'autonomia, imperi de l'economicisme en la prestació de serveis públics i foment de les privatitzacions.

La brúixola dels valors

Per tal de fer polítiques públiques en l'àmbit econòmic coherents amb els nostres principis és important que fixem una sèrie de qüestions econòmiques que han de fixar la nostra forma de fer política en el dia a dia per a garantir el compliment d'allò que proposem electoralment com a candidatura de ruptura per la transformació social de Sant Boi:

Propietat dels recursos productius

D'avui per demà no canviarem un sistema que està basat en la propietat privada, la individualitat i la cobdícia com a elements fonamentals. Uns elements que constatem, ens han dut a l'actual situació de crisi.

L'acció política municipal ha d'incentivar i acompanyar a propostes en les que la propietat sigui municipal, comunal o cooperativa. Des d'aquestes altres formes d'organització hem de fomentar un sistema de relacions laborals basat en la cooperació i no en l'explotació. Donar suport a iniciatives o crear-ne d'altres que tinguin com a fonament donar servei a la gent i generar ocupació digne.

Distribució productiva i riquesa

Totes les persones de Sant Boi han de poder accedir a una vida digna.

L'acció política ha d'anar a garantir que les persones tinguin accés a serveis bàsics gratuïts en funció de la seva situació econòmica personal i/o familiar. Crear una política de preus que corregeixi i garanteixi una distribució igualitària de la riquesa.

El poder

S'han de descentralitzar els àmbits de decisió per tal de garantir la presa de decisions horitzontal i vinculada a les persones afectades. En aquest punt és molt important veure com es treballa el diàleg entre la planificació de l'acció de govern municipal amb la descentralització de les decisions (habitatge, alimentació, ...).

La presa de decisions ha de ser horitzontal i descentralitzada. S'ha d'apropar als grups de la societat civil organitzats que les treballen.

Valors

Per tal de transformar l'economia és imprescindible transformar els valors a partir dels que prenem les decisions econòmiques i revertir el procés actual on les regles del mercat i els interessos comercials privats marquen la nostra agenda i estan per sobre dels drets humans de la població. Per tal de revertir aquest procés i posar els drets humans com un element de motor de les nostres societats no violable per la iniciativa privada hem de fonamentar les nostres accions polítiques en:

Bé comú i tot allò col·lectiu

Els béns comuns com a tals són difícilment mercantilitzables i no poden ser objecte de possessió en el sentit tradicional del terme. Així, expressa, per tant, una lògica qualitativa, no quantitativa. No «tenim» un bé comú, formem part dels comuns en la mesura que formem part d'un ecosistema concret, d'un conjunt de relacions en un entorn urbà o rural, i com a conseqüència el subjecte (cadascú dels que formen part d'aquesta comunitat) forma part de l'objecte. Els béns comuns estan inseparablement units i uneixen les persones en les comunitats i en el mateix ecosistema general. Per tant, l'economia del bé comú reposa sobre els mateixos valors que emanen de les relacions humanes: confiança, cooperació, estima, solidaritat i acció de compartir. A l'economia del bé comú el marc legal experimenta un gir radical i passa, com ja comentàvem abans, d'estar orientat als principis de competència i lucre, per a estar orientada per la cooperació i la solidaritat.

Per tant, parlem de remunicipalització de serveis per tal de recuperar la seva gestió com a bens comuns, però també parlem de gestió comunal, on hi haurà serveis que seran autogestionats pel poble, sent l'ajuntament un actor que donarà suport i acompanyarà. Parlem de les infraestructures que envolten el poble, han d'estar pensades per atendre les necessitats de la gent i no del capital. Parlem de bens i serveis bàsics per a les persones: aigua, habitatge, educació, salut, cura, energia, telecomunicacions,...

Guanyar les sobiranes des de l'àmbit municipal

Quan parlem de sobirania parlem de tornar els àmbits de decisió sobre els temes que afecten als drets fonamentals per assolir una vida digna.

Quan parlem de sobirania doncs, en parlem d'econòmica (hem de respectar iniciatives legislatives que retallin la nostra capacitat d'autonomia econòmica?), alimentària (promoure el consum i producció locals de productes autòctons del nostre poble o els voltants, protegint les llavors no modificades), d'habitatge (necessitem un pla d'habitatge que garanteixi el dret universal al mateix), energètica (repensar el model energètic a la municipalitat prenen mesures per tal de relocalitzar la generació d'energies), productiva (el comerç, la producció i el consum han d'estar vinculats a les necessitats de la població)...

Subordinar iniciatives públiques i privades a les necessitats de la gent

Necessitats materials: alimentàries, residencials, energètiques.
Necessitats temps: les activitats que regeixen la vida d'una ciutat han de tenir

uns horaris compatibles amb les tasques de cura. Necessitats d'ocupació: promoure iniciatives econòmiques que generin ocupació, fonamentades en les necessitats de les persones del poble o de zones properes, fugint d'iniciatives especulatives sempre que aquestes estiguin en harmonia amb el poble.

Cooperació i integració de iniciatives productives

Cobrir necessitats de grups en emergència social

Cures

El treball de cures no pot seguir invisibilitzat. Cal que sigui reconegut i se l'ha de dotar de suport des de la municipalitat. Com qualsevol altre tipus de treball, ha d'estar també remunerat.

Potenciar l'economia local

Produir subjectivitat

La persona treballadora ha de poder desenvolupar una feina que la reconforti des de l'autoresponsabilització i l'autogestió.

El mètode

La política municipal s'ha de basar en la participació de la ciutadania sota els principis de l'economia social i solidària. L'autoorganització econòmica de les classes populars per satisfer col·lectivament les seves necessitats. Per tant, un ajuntament ha d'acompanyar, promoure i ajudar les iniciatives d'economia social i solidària, però no pot mai substituir-les ni dirigir-les. Participar vol dir tractar-se, polítics i ciutadans, d'igual a igual. Una política municipal, per ser transformadora, fins i tot senzillament eficaç, ha de ser relacional, comptar amb els actors locals formals i informals, donar des del principi la veu a la gent. Si a més tenim en compte la migradesa de recursos econòmics de què parteixen la majoria d'ajuntaments de Catalunya, la importància del factor humà encara es fa més evident.

El principal actiu ha de ser la creativitat i la cooperació de les persones, el seu protagonisme en l'elaboració de les polítiques públiques, de vegades també en la seva execució i, fins i tot, en la seva defensa.

La participació en l'elaboració de les polítiques públiques locals significa que és la ciutadania la que estableix de forma deliberativa i democràtica les línies mestres de l'acció municipal que es plasmen en el pla estratègic de ciutat, els plans d'acció municipal i els pressupostos municipals.

Propostes

1. Desobeir el topall de dèficit i la llei de les administracions del PP, que condemnen a la població a patir les conseqüències d'una crisi

de la que no és responsable. Hem de poder donar cobertura a les iniciatives socials que garanteixin que tota persona santboiana té garantit l'accés a una vida digna, perquè la prioritat són les persones. És a dir, una política real de pobresa zero.

2. Auditoria ciutadana del deute per avaluar quins deutes són il·legítics i perseguir a qui els hagi contret i fer-lo responsable del seu pagament, a més de cancel·lar el seu pagament.
3. Auditories de la gestió econòmica de l'ajuntament per poder controlar si l'activitat d'aquest és eficient, adequada i proporcional.
4. Gestió dels bens comuns: municipalització o gestió comunal
 - 4.1. Cal una municipalització o gestió comunal serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió. La municipalització implica un control absolut de l'ajuntament sobre els preus que s'apliquen, fet que implica que tothom en pot fer ús independentment dels seus ingressos a més d'una millora de les condicions de treball. A més els beneficis econòmics són recaptats per l'ajuntament. En aquest aspecte es proposa:
 - 4.2. Cal que els ajuntaments adoptin el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics així com revertir les concessions de serveis públics ja externalitzats.
 - 4.3. Entenem que haurien de ser serveis públics municipals o comunals: L'aigua, la llum, la gestió del cementiri i de les escombraries, el manteniment dels arbres i jardins i el transport públic, entre molts d'altres. Cal entendre que el criteri d'un servei públic mai ha d'ésser el de l'obtenció de beneficis sinó el de donar un servei a la ciutat.
 - 4.4. Promoure l'accés gratuït a Internet des de la gestió comunal.
 - 4.5. Crear una targeta de transport que cobra en funció de la renda de la persona.
 - 4.6. Gestió comunal de l'aigua.
 - 4.7. Remunicipalització i autogestió del manteniment de parcs i jardins.
 - 4.8. Polítiques actives contra la pobresa energètica i incentiu a l'ús de cooperatives.
5. Donar suport a totes aquelles iniciatives d'economia social i solidària que han nascut en molts casos per tal de resoldre les mancances que pateixen els habitants de Sant Boi, com poden ser la falta de llocs de treball o de serveis. Tipus d'iniciatives: cooperatives de consum agroecològic, grups de criança, eines de

6. Promoció del cooperativisme i de l'economia arrelada al territori
 - 6.1. Incentivar i participar en la creació d'una cooperativa de consum de productes locals.
 - 6.2. Dissenyar i executar plans de formació ocupacional en els que s'incentivi la creació de projectes cooperatius.
 - 6.3. Cedir espai públic per a la creació d'un viver on emmagatzemar els productes de la cooperativa
 - 6.4. Prioritzar les cooperatives a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals, subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.

7. Contractacions de serveis i compra pública:
 - 7.1. L'ajuntament ha de consumir productes i encarregar serveis a empreses ètiques. Per tant, es prioritzarà la contractació d'empreses que apliquin els principis de l'economia social i solidària en tots els àmbits municipals.
 - 7.2. Banca ètica: La gestió econòmica municipal s'ha de desenvolupar mitjançant la banca ètica i no amb la banca especulativa, responsable de la crisi i que a més té pisos buits.

8. Producció, comerç i consum: Promoció dels valors de l'agricultura ecològica i productes de proximitat per tal de fomentar el consum responsable i un teixit productiu amb valor social. Protecció del Parc Agrari d'interessos especulatius i foment de la seva explotació agrària per abastiment local.
 - 8.1. Facilitació dels canals de distribució i punts de venda directa i fent la difusió pertinent mitjançant els mitjans municipals.
 - 8.2. Fomentar les botigues de barri? els mercats municipals i mercadals en detriment del model de centres comercials i mercats que giren al voltant de supermercats.
 - 8.3. Limitar l'establiment de indústries i superfícies comercials que contradiguin les polítiques mediambientals i d'ètica en la contractació laboral fomentant la creació d'un distintiu vinculat a la població que afavoreixi i publiciti a les empreses que s'estableixin respectant les condicions.

9. Política d'ocupació local i atur: Algunes actuacions d'ajuda als aturats i a les aturades poden ser:
 - 9.1. Punts d'informació i orientació laboral complementaris als que puguin existir en altres instàncies institucionals.

- 9.2. Creació d'un banc de temps per gestionar brigades comunitàries de treball per a persones aturades, de tal manera que qui hi participi rebi descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals fent possible la retribució monetària, de forma indirecta, pel temps dedicat.
 - 9.3. Creació d'una borsa de treball local que serveixi per vincular la demanda real de treball a l'oferta de cursos per a aturats esdevenint real l'eficàcia d'aquests cursos.
 - 9.4. Polítiques d'ocupació que s'adeqüin als perfils professionals, tinguin en compte la qualitat laboral i l'estabilitat del lloc de treball
10. Suport municipal a les cures activant polítiques que treballin: la igualtat i l'atenció a la diversitat, la família i la comunitat.
11. Millores fiscals i pressupostàries:
- 11.1. Finançament local: Cal impulsar una modificació del finançament per tal que els principals ingressos dels ajuntaments no depenguin de la construcció ni de les subvencions.
 - 11.2. Fiscalitat progressiva: Suprimir o rebaixar les taxes sobre serveis essencials ja que són ingressos que tenen en compte la renda dels ciutadans i de les ciutadanes i, per tant, tenen una afectació més gran a qui menys té. Establiment de sistemes de descomptes en funció de la renda. I, augmentar els criteris progressius dels impostos municipals: Cal una tributació vinculada a la renda de les persones i als beneficis de les empreses.
 - 11.3. Aplicar el recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats previst a la llei d'habitatge 18/2007.
 - 11.4. Serveis mancomunats. A més, cal tenir en compte la possibilitat de tenir serveis mancomunats amb municipis propers per tal de compartir despeses i també per poder oferir alguns serveis necessaris que en solitari no es podrien assumir.
12. Promoure la creació d'una moneda social: Els béns comuns com a tals són difícilment mercantilitzables i no poden ser objecte de possessió en el sentit tradicional del terme. Així, expressa, per tant, una lògica qualitativa, no quantitativa. No «tenim» un bé comú, formem part dels comuns en la mesura que formem part d'un ecosistema concret, d'un conjunt de relacions en un entorn urbà o rural, i com a conseqüència el subjecte (cadascú dels que formen part d'aquesta comunitat) forma part de l'objecte. Els béns comuns estan inseparablement units i uneixen les persones en les comunitats i en el mateix ecosistema general.

3. Model urbà

Introducció

Gent de Sant Boi proposa la gestió integral del sòl atenent als criteris de justícia social, sostenibilitat ambiental, solidaritat territorial i participació ciutadana. La gestió del sòl ha d'ésser una eina de transformació social.

El desenvolupament de pobles i ciutats ha de respondre a les necessitats i al benestar de la ciutadania i ha de causar el mínim cost ambiental. El nostre model no és quantitatiu sinó qualitatiu. Així la qüestió no és construir més sinó gestionar de la manera més eficient possible els recursos naturals, materials, arquitectònics i financers. Partint d'això proposem:

Un planejament de l'ús del sòl d'acord amb la satisfacció de les necessitats socials com són; habitatge, espais verds, equipaments i medi ambient.

Davant de l'especialització dels usos del sòl (per a dormir, per a treballar, per a l'oci) defensem, en la mesura possible, la barreja de tots els espais. Aconseguint d'aquesta manera la possibilitat de la ciutadania de realitzar totes les activitats que requereixen en el mateix espai. Pretenem aconseguir d'aquesta manera una mobilitat més sostenible, respecte al medi ambient i major interrelació entre els diferents sectors socials que interactuen en la nostra Vila.

Ordenació del sistema d'espais lliures: espais periurbans i agraris, i espais naturals protegits

Els Països Catalans són un territori amb una gran diversitat d'ambients i de paisatges, resultat de seculars processos d'humanització. Cal considerar la preservació d'aquesta diversitat com un element indispensable per a la qualitat de vida de les persones i el seu progrés humà. El planejament territorial ha de considerar el territori com un conjunt, des dels espais urbans i periurbans, fins als espais naturals protegits, passant pels mosaics agroforestals, cadascun amb diferents graus d'humanització, amb una regulació dels límits i una assignació dels diferents usos, en relació a les característiques del medi.

1. Apostar per la creació de corredors ecològics entre els diversos espais naturals del nostre territori (com entre les Valls de Santa Bàrbara - Llor i de Can Carreres, i riera de Can Soler) facilitant la seva protecció i conservació evitant noves urbanitzacions i construcció d'eixos de comunicació.
2. Apostem perquè la Muntanyeta segueixi sent un espai forestal (malgrat la seva consideració urbanística de parc) que introdueixi la natura al cor de la ciutat. Per això, veiem necessari la creació d'un corredor biològic entre la muntanya de Sant Ramon i la Muntanyeta per a garantir la biodiversitat d'aquesta.

Defensa del Parc Agrari

El 1977 ja es va signar el document "Salvem el Pla" per part de la Unió de Pagesos de Sant Boi. Amb aquest plantejament seguim defensant el parc agrari i la feina de la pagesia al municipi. Apostar per la millora del serveis hídrics al Parc Agrari, amb el manteniment del Canal de la Infanta i del Canal de la Dreta. Promoure l'ocupació de les terres abandonades i l'accés d'aquestes a les persones que les volen treballar professionalment. Promoure un clúster d'economia agroalimentària i agroambiental al municipi utilitzant les "mujades" de polígons infrautilitzats o buits. Promoure la defensa del patrimoni natural, històric i cultural que representa el llegat de la "gent del fang" en el municipi de Sant Boi.

Urbanisme

1. Ens oposem a l'urbanisme dirigit per constructores i que es decideix en despatxos. Defensem la participació dels veïns i veïnes en l'elaboració de plans urbanístics i el seu sotmetiment a la voluntat ciutadana, utilització de la Llei de consultes de 2010, amb el compromís polític d'acatament dels resultats.
2. Enfortiment de la participació directa dels ciutadans en els plans d'acció municipal als barris. Una major difusió per a aconseguir major participació en l'elaboració dels projectes als barris.
3. Priorització de la rehabilitació davant de la nova construcció.
4. Contenció i limitació del creixement de les zones urbanes.
5. Mesures pal·liatives dels efectes adversos de les obres a l'àrea de la Parellada-Oasis sobre els veïns que tanca el poble i destrueix el paisatge. Destinar els espais oberts a equipaments esportius i de passeig per preservar el paisatge i el gaudi de l'entorn del poble.
6. Impulsar la diagnosi dels "punts negres" en quant a urbanisme i equipaments per part dels veïns i veïnes a través punts a la xarxa i de bústies presencials.

Mobilitat

1. Priorització dels vianants sobre els vehicles
 - 1.1. Estudi de la viabilitat d'un servei municipal de lloguer de bicicletes.
 - 1.2. Impulsar la diagnosi dels "punts negres" en quant a infraestructures i mobilitat per part dels veïns i veïnes a través punts a la xarxa i de bústies presencials.

2. Millora de la comunicació amb Barcelona amb cotxe i amb transport públic.
 - 2.1. Millorar la circulació i les connexions amb autopista i autovies.
 - 2.2. Explorar la possibilitat d'habilitar un bus llançadora de Sant Boi a Cornellà en hores puntes per potenciar l'ús del transport públic.
 - 2.3. Proposta d'estudiar la viabilitat de l'arribada del Trambaix a la població.

4. Model energètic

Introducció

El creixement econòmic associat al consum d'energia ha augmentat en els darrers anys i, en el futur, la moderació del consum ha de ser un dels objectius prioritaris de la política energètica mitjançant la recerca de formes de consum més responsables i respectuoses amb el medi ambient.

Diversificació de les fonts: ús d'energies renovables

L'ús de les energies renovables és a dia d'avui molt reduït a Catalunya. El Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015 (PEC) estableix l'ús d'energies renovables com un dels seus objectius principals, així com la recerca, el desenvolupament, la millora i la innovació d'aquestes tecnologies. Un altre de les problemàtiques del sistema energètic català és el fet que els centres de producció estan allunyats dels principals focus de consum. És per això que cal que la instauració de les energies renovables siguin concebudes com a centres de producció d'energia propers als centres de consum, en contra d'alguns projectes que proposen macroinfraestructures que necessiten grans xarxes de distribució posteriors. Per això Gent de Sant Boi proposem la creació d'una cooperativa energètica municipal que faciliti la implantació de les diferents energies renovables (fotovoltaica, minieòlica, solar tèrmica, etc.) i la seva gestió.

Estalvi i eficiència energètica

L'estalvi energètic ha de ser un dels pilars de la política energètica, incloent-hi tant canvis d'hàbits com la millora de l'eficiència en l'ús de l'energia. Reduir la demanda d'electricitat, realitzar polítiques d'estalvi i eficiència, frenar l'expansió urbanística, aplicar el codi tècnic de l'edificació i el decret d'ecoeficiència, incorporar energies renovables i sistemes de gestió de la demanda, construir edificis bioclimàtics, han d'estar a l'ordre del dia. Per tant, proposem:

1. Rehabilitació energètica d'edificis i habitatges
 - 1.1 Fer dels equipaments públics edificis ecoeficients que funcionin amb energies renovables i que s'autoadministrin a partir de la pròpia generació d'energia. Per exemple, l'instal·lació de plaques solars a les teulades dels edificis que encara no en disposin.
 - 1.2 Substituir progressivament totes les bombetes convencionals de la via pública per bombetes de baix consum o LEDs, així com la implantació de fanals lumínicament eficients.
 - 1.3 Implantar de forma progressiva vehicles híbrids o elèctrics a la flota municipal.
 - 1.4 Aplicació i compliment del decret d'ecoeficiència (Decret 21/2006, de 14 de febrer) en edificis de nova construcció.

- 1.5 Promoure i incentivar l'estalvi i eficiència energètica als sectors de la indústria i el comerç. També l'autosuficiència energètica en algunes indústries.
2. Potenciació de les auditories energètiques a l'abast de tothom (serveis a preus baixos, reduïts o gratuïts en el cas de persones amb ingressos baixos). Crear una Oficina d'Assessorament energètic per orientar als veïns i veïnes en quant als seus drets com a usuaris respecte als serveis bàsics (llum, gas i aigua).

Serveis bàsics (energia, aigua i connexió a internet)

Promoure el control dels serveis bàsics per part del govern local (en quant a distribució i comercialització) per tal de vetllar per uns preus de llum, gas i d'aigua com a servei bàsic. Algunes mesures són, en quant al consum energètic:

1. Sumar-se a iniciatives com les de la cooperativa SomEnergia des de l'ajuntament i promoure la seva expansió a tot el municipi.
2. Fer auditories a les llars particulars per calcular la potència necessària a contractar per garantir l'estalvi en la facturació elèctrica.
3. Crear cooperatives d'autoproducció d'energia pel consum domèstic amb energies renovables.

En quant al dret a l'aigua, la gestió de l'aigua ha esdevingut en els últims temps un debat clau en el nostre territori nacional. Tanmateix des de l'àmbit municipal, a nivell d'aigües només es pot gestionar un fragment del cicle de l'aigua. Per tant, proposem les següents mesures:

1. Des de la nostra voluntat de donar un servei públic de qualitat proposem la municipalització del servei d'abastiment i sanejament d'aigua en el municipi, gestionant la captació, regulació i distribució dels recursos hidràulics necessaris i assegurar el bon estat de les instal·lacions de les infraestructures d'abastiment.
2. Apostem per potenciar la formació en matèria d'aigües dins del que coneixem com la Nova Cultura de l'Aigua fomentant mesures de minimització de consums i reutilització d'aigües entre d'altres.
3. Com a mesura d'estalvi en l'administració volem construir col·lectors d'aigües pluvials per tal d'aprofitar aquest recurs per a usos públics com el reg de parcs i jardins, i la neteja de carrers. I aprofitar també, un cop tractades, les aigües grises dels equipaments municipals per als mateixos usos.

4. Així mateix, fomentar que les institucions esportives reutilitzin les seves aigües pluvials i grises per al reg de les seves instal·lacions.
5. També en aquest sentit, volem que les ordenances que afecten a les noves construccions, obliguin a canalitzar les aigües grises per a la seva reutilització. Crear cooperatives per remunicipalitzar l'aigua amb la corresponsabilitat de la població amb participació real per decidir els preus de l'aigua.

En quant al dret a la connexió a internet;

1. Sumar-se a iniciatives similars a SomEnergia com és la xarxa d'Internet col·laborativa de Guifi.net des de l'ajuntament i promoure la seva expansió a tot el municipi.

Residus municipals: cap al residu zero

Els municipis acabem gestionant els residus que fem com a consumidors d'un procés productiu que és lineal (del recurs natural a l'abocador) en lloc dels processos naturals que són circulars i en què tot es recicla. Hi ha una alternativa: l'estratègia de residu zero, que ja fa anys que mostra l'opció de convertir els residus en recursos. No cal invertir en noves incineradores ni en nous ineficients ecoparcs, sinó en residu zero. A més d'evitar els problemes relacionats amb els impactes ambientals i socials de la gestió de residus, aquesta nova estratègia genera molts més llocs de treball que l'estratègia de gestió de residus convencional i és tant o més viable econòmicament que les alternatives de gestió final (abocadors convencionals, i incineració). Per tal d'assegurar la robustesa d'aquesta estratègia i per generar benefici públic en lloc de privat, cal articular-ne el desenvolupament en el marc d'un procés participatiu, decisor i de transparència i executar els serveis públics a través d'entitats públiques i no pas del sector privat.

1. Reutilització i reducció de residus
 - 1.1 Potenciar la reparació o rehabilitació de productes que encara poden tenir una vida útil (aparells electrònics, mobles, etc). El consumisme ens porta a comprar i llençar sense valorar la pèrdua econòmica i medioambiental que se'n deriva. La creació d'escoles taller que puguin oferir una formació és el primer pas per a la creació d'un servei gratuït per a la població.
 - 1.2 Crear un mercat d'intercanvi de productes de segona mà. En la mateixa lògica de reducció de residus, apostar per la reutilització és la millor opció. Els diferents objectes aportats per la ciutadania es bescanviarien a través d'ofertes sense transacció econòmica.
 - 1.3 Promoure una iniciativa legislativa de producció reciclable, perquè es prohibeixi els materials que no es puguin reciclar.
 - 1.4 Implantació del sistema de recollida porta a porta: Els costos globals d'una recollida porta a porta comparada amb una recollida en

contenedors són equiparables en l'àmbit econòmic i molt millors en l'àmbit ambiental i laboral. Si bé una ruta de recollida porta a porta és més cara que la que es fa als contenidors, es fan menys recollides totals. A més, com que el rebuig minva fins a una tercera part (la fracció orgànica representa un 40% del total dels residus), se'n redueixen els costos de tractament, així com el cànon de residus. En l'àmbit ambiental es recupera molt més material, cosa que disminueix la necessitat de matèries primeres i l'impacte relacionat amb la seva producció. Des del punt de vista laboral, només amb la recollida es generen entre dues i tres vegades més llocs de treball que amb una recollida en contenidors (cada cop més automatitzades), a més dels llocs de treball que es creen a les plantes de reciclatge dels materials. La clau de l'èxit de les recollides porta a porta és la retirada del carrer dels contenidors de brossa barrejada (per on s'escapen habitualment els materials reciclables, que dificulten la gestió) i que el personal de recollida únicament recull el material, lliure d'impropis, que es generi aquell dia. Des de Gent de Sant Boi proposem la implantació zonificada d'aquest sistema a les urbanitzacions de Can Carreres, Canons-Orioles, Can Paulet i la zona alta del barri de Marianao. La implantació a les altres zones de la ciutat seria progressiva.

- 1.5 A més de la implantació de la recollida porta a porta creiem necessari també la construcció de petits punts verds per tota la ciutat.
- 1.6 Impulsar la construcció de plantes mancomunades de triatge i compostatge entre municipis propers. Amb un plantejament adequat d'una planta de compostatge és possible assumir el cost de tractament, i fer-ne el control de qualitat del compost resultant que en possibiliti la venda i utilització posterior.

5. Serveis públics

Introducció

Aquest text pretén ser un punt de partida per generar un debat que ens ajudi a reflexionar sobre la cohesió social en un sentit molt ampli, i elaborar propostes concretes per a conformar una part del programa municipal. Abans però cal il·lustrar sobre quin és el nostre model de ciutat i de societat, sobre el qual construir les propostes. Una societat cohesionada és una societat en la que els seus membres comparteixen objectius i les formes per aconseguir-los. Des de la postura de radicalitat democràtica que defensa **Gent de Sant Boi**, aquest resultat només es pot aconseguir per la via de la participació de tothom a dissenyar aquests objectius i aquests mètodes. Valorem la necessitat i la urgència de fer front col·lectivament a problemes comuns i quotidians derivats de l'aplicació sistemàtica de polítiques que han oblidat i menyspreat constantment el poble, gestionant en benefici dels "mercats", les grans empreses, els bancs, o els mateixos governants, esdevenint en el paisatge desolador que tots coneixem. La situació actual no és doncs quelcom que hagi sobrevingut de manera natural (les crisis són cícliques, diuen alguns) sinó que és conseqüència directa d'una manera d'organitzar-se i de relacionar-se. Entenem que problemes molt concrets i quotidians com habitatge, energia, sanitat o feina, entre d'altres, no són peces aïllades sinó que són fruit del sistema que els allotja. Sistema que si mai ha estat perfecte, amb el pas dels anys ha anat degenerant i ho continua fent cada cop més ràpid. La prioritització del pagament del deute amb diners públics o la transferència de bona part de la provisió del benestar a l'àmbit dels mercats, són dos bons exemples de com el sistema i els seus gestors actuen per desmuntar tota l'estructura de drets fonamentals, socialitzant un deute privat i externalitzant la seva responsabilitat en la inclusió social, generant un augment alarmant de desigualtats: creix el nombre de pobres i creix alhora la pobresa dels pobres.

L'administració pública actual està molt centralitzada. Les polítiques socials i els programes que les han de desenvolupar s'elaboren lluny de les persones i el paper dels municipis és molt limitat. Aquesta forma de fer s'hauria de capgirar totalment de forma que es partís dels municipis per arribar posteriorment a nivells territorials més amplis. L'àmbit municipal és el nivell organitzatiu que permet una millor aproximació a la realitat quotidiana de les persones, el que facilita més la seva participació en els assumptes públics i qui juga el paper més important en la cohesió social. Per tant, és l'àmbit que s'ha de potenciar. Entenem que cohesió social no significa uniformitat social, sinó ben al contrari, diversitat en un entorn de tolerància a la lliure manifestació d'idees i conductes de les persones, sempre basades en un respecte mutu.

La igualtat de possibilitats per a tots és la clau de volta d'una societat cohesionada, lliure i justa. Per això, l'accés als serveis bàsics que conformen el benestar social ha d'estar garantit per a tothom, independentment del seu sexe,

raça, edat o origen social. És per això que **Gent de Sant Boi** proposa iniciar un procés que a nivell municipal sigui capaç de començar a construir un nou marc igualitari on sigui el sistema el que s'adapti a les persones i no l'inrevés. Un sistema transformador que vetlli i es fonamenti en la producció de bens i serveis comuns útils i necessaris per a la ciutadania, la cooperació, la solidaritat, la sostenibilitat, l'ecologia, la defensa del territori i la responsabilitat en detriment dels interessos individuals o d'empreses, la competitivitat, l'especulació o el capital, i especialment sensible i combativa amb el patriarcat i la xenofòbia. És des d'aquesta perspectiva que sorgeixen les nostres propostes.

Som conscients però, que per això és imprescindible un procés de transformació personal, un canvi de consciència de les persones, que som al final, les que conformem i construïm la societat. La situació d'emergència actual és l'adob adient per a que això es doni, però no escatimarem esforços en propiciar que això passi. Des d'aquesta perspectiva, aquestes són algunes propostes, partint dels problemes més urgents :

Atur

1. La majoria de polítiques adreçades a lluitar contra l'atur, sovint estan encaminades a organitzar cursets (la majoria adreçats a hostaleria, auxiliars de comerç , magatzem, o vigilants) contractar per sis mesos a persones aturades, que es troben condicions molt precàries, o petits ajuts a nous autònoms o comerciants. Els tipus de cursets que s'ofereixen ja enfoquen a les persones a feines que solen oferir les grans empreses que se'ns instal·len arreu, amb l'únic objectiu d'obtenir el màxim benefici possible, sovint a costa dels treballadors: els que produeixen els seus productes a altres zones del món i els que després els venen aquí a altres treballadors. La instal·lació d'aquestes grans empreses ens les venen com un gran benefici pel poble, perquè generaran "tants" llocs de treball, sense qüestionar-se si el poble o la zona necessita abastir-se del servei que donaran, ni de la qualitat d'aquests llocs de treball, ni de les contrapartides que demanen a canvi d'instal·lar-se, o de la dependència econòmica que pot generar. És molt important entendre aquest punt, i prendre consciència que una empresa no és bona en sí mateixa només pel fet de donar feina, en tant que està formada per persones i adreçada a persones ha de tenir finalitats socials, i ha de fer una servei d'abastiment de les necessitats del territori. D'altra banda fórmules com la contractació per un temps de sis mesos a persones que ja estan en condicions molt complicades, pot suposar per aquestes persones un lleu respir, però difícilment les trauran del pou. A més, les persones que poden gaudir d'aquests contractes són evidentment molt poques, per aquest semestre (desconeixem si per al següent semestre se'n tornarà a fer) seran, segons Coressa, 43 persones que es contractaran front a 7.459 persones aturades a Sant Boi al mes de gener d'enguany, segons l'Observatori de Sant Boi.

2. Foment del cooperativisme Entenem que és necessari un canvi de paradigma cap a un model de ciutat més autònoma, i, en la mesura del possible, més capaç d'autoabastir-se dels serveis i productes que necessita, buscant altres formes de relacions socials i comercials, fonamentades en el bé comú, que fugin del model capitalista que impera. D'aquesta manera creiem que les polítiques municipals haurien d'adreçar-se en aquest sentit a propiciar iniciatives publico-cooperatives o comunitàries versus les publico-privades que predominen avui i que, evidentment beneficien a les empreses privades. La idea és identificar serveis o productes necessaris per les persones del poble, o si s'escau, persones de pobles costaners i construir a partir d'aquí iniciatives cooperatives capaces de generar ocupació i alhora serveis o productes que Sant Boi necessita., i buscar iniciatives similars per abastir-se d'allò que no pot produir. Aquestes cooperatives haurien de funcionar sota la lògica i principis del cooperativisme: gestionades democràticament pels seus socis i consumidors, amb compromís de participació activa, i fonamentada en un conjunt de valors que són en essència universals: autoajuda, autoresponsabilitat, igualtat, equitat, solidaritat, honestedat, transparència i responsabilitat social.
3. Entenem que aquesta fórmula integra nombrosos beneficis des de diversos punts de vista: desencadena un cercle virtuós de relacions entre treballadors i usuaris originant pràctiques participatives i democràtiques que propiciarien aquest canvi de consciència que creiem necessari per poder canviar el sistema. D'altra banda, generaria llocs de treball estables i de qualitat. Ens faria més autònoms d'empreses privades amb afany de lucre, tant a treballadors com a usuaris. Crearia serveis i productes necessaris i més equitatius, fora d'interessos especulatius. Les dones podrien gaudir d'un espai on participar de manera igualitària i equitativa.

Educació

1. L'educació és l'element principal per aconseguir una societat justa i que garanteixi a tothom les màximes possibilitats de desenvolupament personal. El sistema educatiu ha d'oferir a tots els infants un ensenyament de la màxima qualitat, començant ja des de les escoles bressol.

Sanitat

1. La salut és, en les seves dimensions social, psicològica i biològica, un dret individual i col·lectiu bàsic. En l'àmbit de la Salut, juntament

amb l'educatiu, és on es manifesten de forma més clara les desigualtats socials. Per això, és fonamental garantir a totes les persones l'accés a un sistema sanitari de qualitat. Les competències municipals en matèria de sanitat són molt limitades actualment al que s'entén per sanitat ambiental o pública. Aquestes competències s'haurien d'incrementar. -S'hauria de potenciar l'existent Consell Municipal de Salut per dotar-lo d'una presència real en la comunitat. Centres de Salut, hospitals, centres sociosanitaris, centres de salut mental infantil i d'adults, centres i serveis d'atenció a les toxicomanies associacions de malalts i altres entitats que presten els seus serveis en l'àmbit sanitari l'haurien d'integrar i no hauria de tenir un mer paper consultiu, sinó executiu.

2. Fomentar la creació d'associacions de malalts que poden donar suport tant als afectats com als seus familiars i que puguin incidir d'una forma més directa en la planificació sanitària local.
3. Potenciar recursos de respir per a les famílies que estan atenent malalts molt dependents
4. Treballar per què els centres de salut s'inspirin en l'atenció biopsicosocial dels pacients, recuperant de nou l'orientació de medicina de família amb equips de metge, infermeria i treball social, on els objectius economicistes i tecnocràtics no estiguin presents.

Serveis Socials

1. Les situacions personals de cadascú són molt diverses i en ocasions es donen situacions que incrementen la vulnerabilitat dels ciutadans a patir situacions d'exclusió social. Persones amb diversitat funcional, infants, gent gran, malalts amb dependència funcional i/o cognitiva, dones maltractades, expressos, toxicòmans, persones amb trastorn mental greu..., són col·lectius de persones que mereixen una atenció especial. Aquestes intervencions haurien d'estar guiades per la incorporació de les seves capacitats a la comunitat.
2. **Diversitat funcional:** A Sant Boi falten centres que puguin atendre grans discapacitats adults. En particular faria falta un centre de dia per afectats de traumatisme cranioencefàlic i AVC. Haurien d'estar vinculats a associacions d'afectats i ser de dependència municipal o d'organització cooperativista)
3. **Gent Gran:** S'haurien de mirar fórmules que permetessin a la gent gran amb dependència moderada funcional i/o cognitiva el romandre a casa. Donar una bona cobertura de serveis d'ajuda a domicili, voluntariat, compartició de pisos, menjadors socials,

serveis de bugaderia o cuina/àpats a domicili, activitats intergeneracionals, transport a centre de dia, apartaments tutelats.

4. **Infància** La infància és l'etapa més fràgil del desenvolupament de la persona i necessita d'una forma molt especial protecció i reconeixement de drets. A més és el moment evolutiu on es poden assentar les bases de la igualtat social. S'ha de garantir l'atenció a les seves necessitats bàsiques.
 - 4.1. Continuïtat i potenciació dels Centres Oberts, esplais i Casals d'Estiu.
 - 4.2. Enfortir la detecció i l'atenció de les situacions que amenacen el seu correcte desenvolupament (pobresa, negligència, maltractament)
 - 4.3. Servei de menjadors oberts/ menjadors socials infantils-juvenils Caldria saber en primer lloc, el nombre de nens i nenes i adolescents que gaudeixen o haurien de gaudir del servei de beques menjador, i el problema que planteja deixar de rebre aquest servei en períodes vacacionals. És obvi que les necessitats alimentàries continuen existint , i el fet de que l'escola tanqui els priva del dinar. Una de les solucions passarien per mantenir el menjador de l'escola obert en períodes vacacionals, depenent de les necessitats del barri, i en coordinació a la proposta d'obertura de patis que es proposa al document dedicat a jovent.
 - 4.4. Potenciació dels Centres Oberts per garantir la cobertura d'atenció als infants.
5. **Sense llar**: Creació d'un alberg municipal o pisos compartits. Hi ha santboians que han de dormir al cotxe, en edificis mig enderrocats o en barraques a la muntanya. El servei que actualment tenim a Sant Boi per atendre les persones sense llar i que ofereix dutxes, àpats, bugaderia i suport psicosocial s'hauria de potenciar en aquests moments de crisi, creant més servei i més descentralitzat.
6. **Toxicomanies**: Potenciar la creació de recursos de tractament i reinserció de persones amb problemes d'addicció i de suport als seus familiars.
7. **Trastorns mentals greus**: Potenciar recursos per la seva integració laboral i social i abordar el greu problema de les persones amb trastorn mental que no es vinculen a cap servei d'atenció. Centres de dia perquè aquestes persones no s'hagin de desplaçar a altres pobles.
8. **Violència masclista**: Dotació de més mitjans al Circuit Local de Violència Masclista: atenció psicològica, suport legal (no només d'orientació legal), rescat habitacional

9. **Exclusió social:** El sistema socioeconòmic actual incrementa la vulnerabilitat social de la immensa majoria de la població, sobretot d'aquells col·lectius que presenten alguna "diferència" respecte a l'estàndard social imposat (origen ètnic, discapacitat, edat, sexe, malaltia...).
- 9.1. Potenciar Les polítiques locals tendents a la inclusió social. De retruc, totes aquestes polítiques afavoririen un paper més igualitari de la dona, i l'alliberarien en alguna mesura de les tasques de cuidadora i d'assistenta de la llar familiar, que es veu intensificat especialment en moments com l'actual.
10. **Banc d'aliments:** Proposem un banc d'aliments gestionat des de l'ajuntament, que millori l'eficàcia en la gestió i que garanteixi la continuïtat i assiduitat del servei als usuaris i que ofereixi productes necessaris alimentaris i higiènics.

6. Habitatge

Introducció

Totes les administracions son responsables a l'hora de garantir els drets humans fonamentals. En aquest sentit l'ajuntament ha d'estar totalment implicat, amb una voluntat política ferma, decidida i prendre totes les mesures al seu abast per garantir el dret a un habitatge digne. **Gent de Sant Boi** volem aturar l'emergència habitacional impedit els desnonaments que afecten famílies empobrides i garantint, en darrera instància, un real·lotjament digne a través del lloguer forçós dels pisos buits en poder de bancs, fons voltors i grans immobiliàries. No volem pisos buits mentre hi hagi famílies desnonades.

Cada cop són més les persones que pateixen greus dificultats per accedir a un habitatge digne. La conversió de l'habitatge en un bé d'inversió ha significat l'augment de l'especulació immobiliària i, per tant, dels preus, però també de fenòmens com l'assetjament immobiliari, els desnonaments massius, o el sobre endeutament de les famílies. Com a resultat, els col·lectius empobrits cada cop és més nombrós.

Si alguna cosa sobra en aquest país són pisos buits, fent-se malbé, esperant complir la seva funció social. Evidentment, caldrà fer diverses reformes legislatives, com la que regula el mercat hipotecari, per evitar el sobreendeutament i introduir la dació en pagament retroactiva, o la regulació del sòl, per recuperar-ne la propietat col·lectiva i democràtica, i evitar l'especulació. Però, com a mesures de xoc que canviarien significativament el panorama habitacional, garantint l'accés de la població a l'habitatge en condicions acceptables, cal destacar-ne dues de prioritàries:

1. **Cal recuperar de manera immediata el parc d'habitatges buits en mans d'entitats financeres i de la SAREB.** Són molts els pisos buits que estan incomplint la seva funció social, fet que causa problemes de convivència a les comunitats de veïns i veïnes, i que en realitat ja hem pagat amb els nostres diners mitjançant els rescats bancaris. Tota persona o família que no pugui fer front al pagament del lloguer o la hipoteca per motius econòmics ha de tenir accés a aquest parc d'habitatges abans que qualsevol inversor/especulador del mercat. I aquesta mesura és tècnicament viable tant des de l'àmbit municipal com autonòmic i estatal. És només qüestió de voluntat política, però tenint en compte la relació de vassallatge del poder polític vers el financer i la porta giratòria, podem esperar que les administracions públiques canviïn les seves polítiques? És qüestió d'organitzar-se i canviar la correlació de forces. Per això és tant important que una candidatura ciutadana i assemblaria com la nostra sigui present a l'ajuntament, per força que aquestes mesures possibles, s'apliquin i en tot cas denunciar públicament els motius que fan incomplir aquestes mesures necessàries e imprescindibles.
2. **Cal impulsar formes de tinença alternatives a la propietat privada i el sobreendeutament.** Durant la bombolla immobiliària, ens van assegurar que l'habitatge era una inversió segura i que gràcies a les hipoteques fins i tot "els pobres" podrien prosperar i tenir un patrimoni familiar, accedint a la propietat. Ara ja hem constatat que era un miratge, una estafa: avui milers de persones no només han perdut el seu habitatge per culpa del sobreendeutament, sinó que fins i tot han acabat més pobres que abans d'hipotecar-se, moroses per a tota la vida. Cal millorar la regulació del lloguer, en el sentit contrari de la darrera reforma del PP: posar límits als preus de lloguer d'acord amb els ingressos de la població, i donar estabilitat als contractes, assegurant que no et puguin fer fora del pis si tu compleixes els teus compromisos de pagament i correcte manteniment de l'habitatge. I encara més enllà, cal superar la falsa dicotomia entre compra i lloguer, i aconseguir un parc més divers, amb formes com l'usdefruit, la masoveria urbana o les cooperatives en cessió d'ús. Aquestes últimes són una de les formes més interessants pel context actual. Impulsades a

Catalunya des de fa anys per Sostre Cívic, presenten grans avantatges: d'una banda, garanteixen l'estabilitat que hauria de donar la propietat, a través d'un dret d'ús permanent que fins i tot es pot transmetre als fills; de l'altra, a través de la propietat col·lectiva impedeixen l'especulació i fan baixar els costos.

Ahora, cal destacar una sèrie de mesures concretes que caldria aplicar de manera immediata:

Mesures d'urgència per acabar amb l'emergència habitacional

1. Elaborar un pla de real·lotjament digne, transparent i participatiu. Entenen que un habitatge digne ha de tenir accés a aigua potable, electricitat, clavegueram..., però també ha de tenir equipaments sanitaris, transport públic, escoles, etc., accessibles.
2. Crear si s'escau, un allotjament d'emergència provisional, per aquelles persones i situacions urgents que es puguin produir.
3. Intervenir per tal d'abaratir el màxim el preu del sòl, retallar els beneficis de promotors i especuladors, eliminar totalment les comissions i establir una fiscalitat en concordança; d'aquesta manera el preu de l'habitatge es pot reduir entre un 30 i un 50%.
4. Consumir menys sòl, evitar al màxim les tipologies d'habitatges aïllats o en filera.
5. Apostar per unes viles i ciutats compactes i no disgregades, fomentar la rehabilitació i la renovació de la ciutat construïda per evitar la degradació i crear nous espais de centralitat que ens donaran una millor cohesió social.
6. Incrementar els serveis i els espais comuns en els edificis d'habitatges, espais comuns pel treball a casa, per jugar els més petits, per reunions i festes, serveis comuns per rentar i assecar la roba... gestió dels serveis i espais comuns a càrrec de la comunitat.
7. Redefinir els paràmetres de l'habitatge social: l'actual política d'HPO no respon a les necessitats dels col·lectius més necessitats, ja que es mantenen els preus i l'administració adquireix i construeix habitatges però els manté a preus molt propers als del mercat i majoritàriament en règim de propietat.
8. L'administració no ha de garantir propietat, sinó possessió (possessió amb estabilitat). Per això, s'ha de crear, si és possible, un parc públic d'habitatges en règim de cessió d'ús i/o lloguer

assequible, o impulsar altres fórmules que persegueixin la mateixa finalitat.

9. Impuls del cooperativisme d'habitatge: basat en la cessió d'ús i no en la propietat.
 - Si la propietat és col·lectiva es trenca amb l'especulació.
 - Implica la ciutadania i genera valor de participació.
 - Es pot fer estalvi energètic, compartint serveis i dissenyant espais comuns.
 - Serveix per fer convivència i relacionar-se amb l'entorn
 - Cal evitar l'aparició de gestores de cooperatives que puguin funcionar com a promotors encoberts. És molt important la intervenció de l'administració en el control de tots els processos i en la disciplina urbanística.

10. Cal intervenir el mercat privat: Cal promoure polítiques de real·lotjament dels afectats per les hipoteques en parcs públics. Una primera reivindicació immediata hauria de ser la dació en el pagament, és a dir que en cas de perdre l'habitatge, no permetre que s'hagi de seguir pagant al banc, que a més, se la queda en propietat.

11. Cal evitar els desnonaments per motius econòmics creant serveis municipals de mediació amb la propietat, i un cop no es pugui evitar el desnonament, oferint el màxim suport a la família afectada i un real·lotjament digne en règim de lloguer social.

12. Cal fer un cens de pisos buits; per trencar amb la invisibilització a la que es veu sotmesa el problema, cal impulsar censos de pisos buits i censos de persones afectades, el primer pas per poder planificar l'ajuda necessària.

13. Cal fer actuacions tributàries per evitar que hi hagi pisos buits establint, per exemple, un recàrrec a l'IBI dels habitatges buits, alhora que es crea un servei municipal d'informació i mediació amb la propietat per fomentar-ne l'ús en règim de lloguer assequible.

7. Jovent

Introducció

El jovent és un col·lectiu específic dins la societat. Les joves treballadores pateixen de forma especials uns abusos i fenòmens propis vinculats al sistema d'exploració capitalista i patriarcal. I si bé és cert que el jovent no configura una classe social en si mateix, també ho és que aquest col·lectiu ha esdevingut un nínxol de valorització del Capital que imposa uns patrons i unes pautes específiques que resulten imprescindibles per a reproduir aquest sistema d'exploració. Partint d'aquesta premissa, cal definir cinc grans temàtiques que no són sinó els elements claus de la vida quotidiana del jovent a través dels quals es concreten les diferents formes d'opressió a les quals s'està sotmes com a jovent. Aquestes temàtiques són:

- La relació del jovent amb el mercat de treball
- La impossibilitat d'abandonar l'espai familiar i l'accés a l'habitatge
- Els models d'oci
- La participació política
- L'educació

Per abordar aquestes implicacions és imprescindible dotar d'una perspectiva juvenil transversal la construcció d'una nova vila per a què esdevingui vertaderament inclusiva. Per a aquest disseny cal, per una banda, reconèixer el col·lectiu juvenil en el seu conjunt i, per l'altra, prendre en consideració la rellevància de les experiències juvenils particulars. A nivell municipal, doncs, requereix de les següents qüestions:

- Una consideració particular amb el jovent com a col·lectiu: cal comprendre el jovent com a subjecte col·lectiu i posteriorment legitimar-lo (i que aquest s'apoderi de manera auto-organitzada) en l'adquisició de responsabilitat de revelar les pròpies vivències, desigualtats, incomoditats, malestars, pors,... i reivindicar-les davant de tota la societat i de la manera que consideri més oportuna. Una perspectiva juvenil en els diversos àmbits: Aquesta transversalitat requereix d'una consideració de la situació i vivència juvenil concreta en tots els àmbits de la política municipal.
- Calen consideracions concretes en el disseny de les polítiques municipals a nivell laboral, a nivell d'accés a l'habitatge, a nivell d'experimentació de la sexualitat, a nivell de participació política en la presa de decisions col·lectives, a nivell d'ús de l'espai públic, d'oci, en l'ensenyament o, fins i tot, en el tractament que rep en els mitjans de comunicació.

Des de l'Ajuntament s'ha de saber ser permeable i no menystenir, en cap cas, ni les seves reivindicacions, ni les seves metodologies organitzatives i, ni

molt menys, les seves alternatives d'auto-organització col·lectives al marge de les instàncies municipals.

Les desigualtats estructurals que pateixen les joves, i a través de polítiques juvenils de foment de la cohesió social, han d'avançar cap a una igualtat de drets i oportunitats real, però que també tinguin una capacitat redistributiva. Tanmateix, cal abordar una sèrie de concrecions que facin avançar Sant Boi cap a una ciutat de i pel jovent.

Mesures concretes

1. **Creació d'una regidoria pròpia i exclusiva de joventut**, que treballarà en base a una pla interdepartamental
2. **Participació política vinculant**, a través de la reforma del ROM i del desenvolupament del Pla d'Actuació Municipal en forma de participatiu en matèria de joventut. En aquest últim, hi hauria de participar la totalitat del teixit associatiu juvenil. Establir, també, dret a vot a partir dels 16 anys en totes les convocatòries municipals.
3. **Reconeixement laboral i assessorament juvenil**: regular la feina submergida que majoritàriament desenvolupa el jovent (extraescolars, monitoratges, classes particulars, entrenadors esportius...).
4. **Potenciar i difondre el Punt Jove** (el de Massallera, que em sembla que també actua als instituts), dotant-lo de més recursos de suport al jovent en els àmbits formació, ocupació, habitatge, suport psicosocial...
5. **Accés a l'habitatge**: Implementar oficines d'habitatge juvenil que gestionin les borses de lloguer d'habitatge aplicant filtres de qualitat i de llindar econòmic. Adequar blocs de pisos protegits per a joves adequats a les necessitats de vida col·lectiva d'aquestes a través d'espais multifuncionals i compartits. Regular la masoveria urbana com a eina per facilitar l'accés a l'habitatge de les joves.
6. **Sexualitat saludable i sense tabús**: cal construir equipaments o signar convenis amb altres espais per a facilitar el desenvolupament i gaudi de la sexualitat amb intimitat, de forma no precària i sense la supervisió familiar. Cal, també, que el Punt Jove desenvolupi una formació no només basada en la reproducció i prevenció de risc sinó també que confronti els dictats estètics, l'objectivització sexual de la dona, l'heterosexualitat normativa, etc. difoses per la publicitat i el mercat. Garantir també l'accés lliure a preservatius als instituts i equipaments juvenils.
7. **Creació d'un Pla de biblioteques**, punts de lectura i sales d'estudi permanents fomentant una xarxa de biblioteques de barri amb un servei de préstec interbibliotecari eficient que permeti el fàcil accés als llibres, cd's, dvd's i altres recursos, així com la creació d'espais confortables que fomentin la utilització d'aquests.

8. **Apropar el Museu d'Història de Sant Boi al jovent** cercant fórmules com exposicions, tallers o xerrades temàtiques que facin més atractiu el museu per aquesta franja de públic. La coneixença del passat és fonamental per la construcció del futur.
9. **Facilitar l'accés a instal·lacions òptimes per a les arts escèniques** recuperant espais com l'ateneu santboià per tal de desenvolupar aquestes activitats esdevenint un punt de trobada i referència dins del món artístic i cultural.
10. **Impulsar la consolidació d'artistes locals** prioritizant-los en tota mena de concursos públics, com pugui ésser la cartellera d'actes de l'ajuntament, la creació de noves icones santboianes com monuments o escultures, etc.
11. **Diversificar l'oci nocturn** per tal de fer possibles ofertes alternatives que no tinguin com a nucli central el consum de productes sinó el consum cultural i la possibilitat d'establir vincles interpersonals en un ambient relaxat.
12. **Habilitar espais públics per a l'expressió gràfica dins el nucli urbà** de manera que no sigui necessari utilitzar façanes com a suport ja que hi haurà espais habilitats per a tal propòsit.
13. **Garantir el dret a l'oci, el carrer i el transport. Derogar l'ordenança de civisme** que persegueix moltes de les activitats que el jovent hi practica (jugar a pilota, beure, graffitisme...)
14. **Servei de patis oberts.** Amb l'objectiu d'ampliar els espais públics de convivència per tal de promoure la cultura del lleure i les activitats educatives, aprofitant instal·lacions que ja existeixen, rendibilitzant-les. El servei consisteix en obrir els patis dels centres educatius en l'horari i períodes en què no hi ha activitat escolar per tal de posar-los a disposició dels infants, famílies i entitats com a espai de joc lliure o bé per realitzar activitats esportives, culturals, de lleure, actes institucionals, etc. Aquest servei, coordinat des dels serveis municipals, funciona amb monitoratge que vetlla pel bon ús de les instal·lacions i genera dinàmiques educatives i de lleure. Els beneficis del projecte són de tipus social i educatiu, especialment per als infants i els adolescents i joves, que no disposen d'espais per practicar l'esport de forma lliure ni d'una oferta suficient de lleure, però també permeten interactuar amb altres col·lectius i incidir en les polítiques de cohesió social. Definir un projecte de patis oberts, iniciant una prova pilot, que permeti oferir aquest servei a tots els barris, amb activitats adreçades especialment als infants i adolescents.

8. Polítiques de gènere

Introducció

Per parlar de gènere i opció sexual hem de parlar de patriarcat i del sistema patriarcal que encara avui patim. En poques paraules, entenem que el sistema patriarcal (o patriarcat) és un pacte no escrit entre els homes heterosexuais blancs i de classe alta que s'autoatorguen com a patrimoni el poder del genèricament humà. Pot semblar avui inversemblant però no fa tant, a l'Estat Espanyol les dones eren tractades com a menors d'edat necessitades de la tutela dels seus pares o marits, i desafortunadament aquest tracte es manté avui en alguns països on les dones pateixen una misogínia i violència institucionalitzades.

A ningú se li escapa que des de temps immemorials són els homes els que ocupen càrrecs d'importància a les institucions, empreses, partits polítics, fins i tot en l'àmbit de l'esport, les ciències, o la cultura. Alhora aquest sistema patriarcal relega a les dones un paper de responsable de les tasques domèstiques i de cura de la família, no remunerades, i necessàries pel manteniment d'aquest sistema. Perquè encara avui no s'ha superat el paper de la "família tradicional nuclear heterosexual": amb un pare, una mare i uns fills. En aquest marc, es valora que una dona ha de tenir un paper reproductiu, un rol de cuidadora i d'assistenta de la llar familiar i/o altres comunitats.

El sistema patriarcal ha tingut l'habilitat de fer-nos creure que les dones estem especialment dotades per a aquestes tasques, cosa que no ho estan els homes, i que som posseïdores d'una generositat i amor incondicionals, que fa que ens hi dediquem abnegadament i que no esperem res a canvi. D'aquesta manera subtil el sistema patriarcal encarrila quin és el lloc i l'espai de les dones atribuint-los i esperant d'elles aquest paper altruista i situant-les en desavantatge social, polític i econòmic, ja que han de dedicar moltes energies i temps a aquestes tasques. Quan s'obvia aquesta desigualtat, s'està invisibilitzant la subordinació de gènere i les càrregues desiguals de treball, i el caràcter opressiu que pot tenir la família i les relacions de gènere normatives al fomentar la divisió sexual del treball. La naturalització i la invisibilització d'aquesta subordinació de gènere mitjançant el treball no remunerat ni reconegut junt amb la falsa creença inculcada que això ha de ser així perquè és el millor per la societat, fa que les mateixes dones siguin sovint no només tolerants sinó còmplices d'aquestes relacions de poder, donat que assumeixen inconscientment aquest paper. El fet de no valorar el temps de les dones i de no proporcionar-los cap suport en aquestes tasques, fa que sovint, els intents de les dones de voler participar en altres iniciatives els hagi comportat un desbordament que ha acabat en haver-se de retirar.

Consideració a banda precisa també la pressió que el patriarcat exerceix sobre els cossos de les dones, no només per la vessant reproductiva, que també, sinó mitjançant una violència simbòlica que extreu submissions que ni tan sols són percebudes com a tals, perquè com la resta de rols que

adjudica a la dona, es recolza en creences inculcades i expectatives col·lectives que es difonen a través del llenguatge i les imatges i que, en aquest suposat ordre patriarcal, es disfressa de cultura i d'una idea perversa de normalitat. El patriarcat ha dissenyat per a les dones un model de feminitat, que no descansa precisament en el respecte, sinó més aviat en controlar el seu aspecte i sotmetre-la als paràmetres de bellesa del propi patriarcat, tractant d'alienar la seva llibertat i de buscar la seva pròpia identitat, i provocant amb els seus cànons de bellesa, sovint irreal, el rebuig de les dones al propi cos, inseguretats, baixa autoestima, que en casos més greus acaben en operacions estètiques per part de dones cada cop més joves o malalties com l'anorèxia o la bulímia.

Aquesta pressió sobre els cossos s'estén a més a altres persones que no entren dins els cànons patriarcals, és a dir, qualsevol persona que no sigui estrictament heterosexual i que s'identifiqui amb el seu sexe biològic. Aquestes persones, en aquesta normalitat perversa del patriarcat, són tractades com a malaltes.

El patriarcat doncs, no només oprimeix a les dones. Les sexualitats no normatives -qualsevol pràctica o desig no heterosexual- són fortament estigmatitzades i oprimides per un sistema que busca la reproducció d'un model de família nuclear, monògama i patriarcal com a eina per mantenir l'ordre social i econòmic. Les sexualitats no normatives qüestionen l'heteropatriarcat: són subversives. Estigmatitzar les dissidències sexuals i neutralitzar el seu potencial revolucionari és tan important pel sistema patriarcal com aprofitar-se de l'opressió de les dones.

El gènere és una construcció social que es refereix a la identitat, les condicions, les funcions i les responsabilitats assignades a un sexe i a l'altre segons han estat constituïdes i definides per la societat i la cultura. El gènere no és estàtic ni innat, sinó que és una construcció sociocultural que ha anat variant i pot variar al llarg del temps i també de manera sincrònica a diferents cultures. Les diferències i desigualtats de gènere es transmeten culturalment de generació en generació i a través de les institucions públiques, i tot i que s'ha avançat molt en els darrers anys encara queda molta feina per fer per aconseguir una igualtat social efectiva entre persones.

L'opció sexual és l'atracció emocional, romàntica, sexual i/o afectiva perdurable o no vers altres persones. És un dret bàsic que cal respectar i fomentar l'educació en la diversitat. Els desigs (i les pràctiques) poden ser canviants i indefinibles, són emocions naturals susceptibles de despertar-se en qualsevol moment envers qualsevol persona. No ha de ser quelcom manipulable ni qüestionat per cap factor extern a la pròpia persona. No es pot elaborar una classificació a partir de les opcions sexuals, ja que aquestes no són ni han de ser inamovibles i les persones ens desconstruïm i construïm al llarg de la vida en tots els àmbits

La identitat sexual, de gènere i l'opció sexual són decisions estrictament individuals que la societat ha d'assumir com a vàlides independentment de la forma que prenguin.

Reflexions sobre el moment actual

El patriarcat, però, i com qualsevol altre sistema de dominació, no és quelcom estàtic sinó que es va transformant, i adaptant per poder mantenir-se en el temps. Avui no serien acceptades determinades actituds masclistes que no fa gaire estaven perfectament integrades. Actualment, el patriarcat ha adquirit altres formes d'opressió menys visibles i evidents que les agressions físiques i sexuals, fet que les fa també més difícils de combatre. Els micromasclismes, la invisibilització de la dona, i el menyspreu a les reivindicacions feministes en són tres exemples concrets.

Gràcies a la lluita feminista a través de col·lectius o persones individuals, les dones han anat conquerint drets. Tot i les lluites guanyades, i tot i que, comparat amb altres temps les dones tenen avui un paper molt més important en àmbits diversos, no sempre la participació d'una dona garanteix la visió antipatriarcal que seria desitjable. I és que, sovint les pròpies dones són còmplices de la perpetuació d'aquest sistema, no tant per voluntat pròpia sinó per la invisibilització de la subordinació de gènere, i per tant l'absència de conflicte.

Darrerament estem observant, però, un ressorgiment important de la cruessa del sistema patriarcal, que s'intenta perpetuar a través de les Institucions i a través de lleis retrògrades com la contrareforma de la Llei de l'avortament, o les retallades en polítiques en matèria d'igualtat, dependència o educació, ja que aquestes carències recauen en més feina i menys llibertat per les dones.

Des de **Gent de Sant Boi**, treballarem per combatre el patriarcat en qualsevol de les seves vessants: divisió sexual de treball, naturalització del gènere, visió exclusivament reproductiva de la sexualitat, etc.

Mesures municipals per combatre el patriarcat

Des de l'Ajuntament, com a administració més propera al ciutadà, és des d'on es pot treballar més directament amb les persones per aconseguir trencar amb aquest pensament heteropatriarcal i per tant amb el propi sistema. Les polítiques de **Gent de Sant Boi** en aquest aspecte aniran dirigides en tres àmbits diferents: polítiques d'apoderament, de gènere i d'igualtat. Així doncs, les línies d'actuació seran les següents:

1. Impulsar polítiques de mainstreaming de gènere¹, d'interseccionalitat i transversalitat, és a dir, que s'incorpori la perspectiva de gènere a totes les polítiques i actuacions i es promoguin mesures específiques adreçades a les dones de totes

¹ El mainstreaming de gènere és l'organització (la reorganització), la millora, el desenvolupament i l'avaluació dels processos polítics, de manera que una perspectiva d'igualtat de gènere s'incorpori en totes les polítiques, a tots els nivells i en totes les etapes, pels actors normalment involucrats en l'adopció de mesures polítiques

les àrees. Aquesta eina metodològica ha de permetre aconseguir els canvis estructurals necessaris que faran que la igualtat efectiva entre persones esdevingui un fet.

2. Fer vehiculants les decisions preses en el Consell de les Dones, entenent que aquest espai té la total legitimitat. El Consell ha d'estar presidit obligatòriament per una dona, fomentant així el lideratge femení i el pertinent apoderament. En aquesta línia, cal fomentar i incentivar la participació de les dones de la ciutat en aquest Consell, tant a través d'entitats com a títol individual.
3. Creació d'un Consell de persones LGTBI. Cal un espai d'apoderament de les persones LGTBI, i aquest Consell seria un bon punt de partida. El Consell tindrà caràcter vehiculant.
4. Implementació immediata de la Llei 11/2014 per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, mitjançant:
 - 4.1 Difusió de la Llei a través dels mitjans públics del municipi
 - 4.2 Formació dels treballadors i treballadores municipals
 - 4.3 Desenvolupar un servei d'atenció a les víctimes
 - 4.4 Elaborar un protocol de denúncia per agressions i discriminacions homòfobes
5. Garantir la igualtat d'oportunitats i condicions al mercat laboral
6. Impulsar mesures que permetin la total conciliació de la vida personal i laboral, és a dir, fomentar polítiques de nous usos del temps
7. Garantir la paritat de treballadors i treballadores municipals, entenent que aquesta paritat es dona en tots els nivells professionals, així com en les meses de negociació o altres òrgans decisoris. Per tant, en qualsevol organisme depenent de l'Ajuntament hi hauria, com a mínim, un 50% de presència de dones
8. Garantir l'accés total a la formació i educació de totes les persones: per poder arribar a una societat veritablement lliure l'educació juga un paper fonamental, i cal, per tant, treballar en l'eradicació del sexisme i l'homofòbia en els continguts curriculars educatius

D'altra banda, cal també impulsar polítiques concretes que facin front a la violència masclista en totes les seves formes. En aquesta direcció, aplicarem les diferents mesures:

 1. Ple desplegament de la Llei 05/2008 del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

2. Impulsar campanyes de difusió i conscienciació, conjuntament amb institucions i entitats educatives, culturals, esportives i de lleure contra la violència masclista
3. Potenciació de l'oficina d'atenció a les víctimes de violència masclista
4. Formació dels treballadors i treballadores públics, tant per fer més efectiva la detecció de casos de violència masclista com per millorar la prevenció i la resposta.

9. Cultura

Introducció

Gent de Sant Boi entenem la cultura com a pilar fonamental dels pobles i l'oci com a part essencial de la vida social dels municipis, sense aquests dos elements dins de la vila les alternatives dels residents son poques i la conversió de Sant Boi en ciutat dormitori, ràpida.

L'objectiu de la política cultural municipal ha de ser la de fer del nostre poble element clau en la revitalització cultural del nostre país a través de la implicació de tota la ciutadania.

L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes sòlides bases sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població. Per aquestes raons apostem per la democratització de la cultura i l'oci i per la socialització dels espais públics en contra del model més estès actualment on predomina la mercantilització de l'oci i la cultura transformant allò bàsic en quelcom elitista i desarrelat.

En aquest sentit la nostre proposta és la d'impulsar sense capitalitzar processos de reapropiació de la producció cultural potenciant les estructures i els col·lectius locals, i la programació d'una oferta municipal d'oci popular i accessible per a tothom.

Per tal de frenar els models privats de cultura i oci cal un replantejament de les mal anomenades ordenances de civisme que criminalitzen i entorpeixen l'oci alternatiu impulsat des de el mateix poble mitjançant organitzacions i entitats, mentre potencien el consum dins de la iniciativa privada.

Gent de Sant Boi proposem les següents línies d'acció:

Promocionar un model alternatiu d'oci i cultura i enfortir les entitats, associacions i col·lectius local

1. Donar suport a l'activitat i desenvolupament de grups i col·lectius de cultura local que potenciïn el model d'oci alternatiu abans proposat.
2. Crear una comissió de festes populars en la qual estiguin representades totes les entitats culturals i veïnals.
3. Prioritzar la contractació de grups i col·lectius culturals locals en les programacions del municipi i establir mesures que n'assegurin la difusió a través de tots els mitjans dels quals l'Ajuntament disposi.

4. Assegurar-se que la programació institucional és accessible a tothom, tanmateix establir mecanismes per a la participació d'entitats i col·lectius en aquesta.
5. Permetre la gestió de les entitats de l'espai i els equipaments públics sempre i quan se'n coresponsabilitzin. L'Ajuntament no ha d'intentar capitalitzar tot l'oci públic ni tota la oferta cultural del municipi en tant que és motiu de celebració que la població construeixi en la mesura dels seus desitjos un oci alternatiu al proposat per la iniciativa privada a través de les entitats.
6. Facilitar els equipaments culturals a les associacions de la ciutat de manera que no hagin de pagar per utilitzar-los, sinó que se'n facin responsables.
7. Impulsar la consolidació d'artistes locals prioritzant-los en tota mena de concursos públics, com pugui ésser la cartellera d'actes de l'ajuntament, la creació de noves icones santboianes com monuments o escultures, etc.
8. Diversificar l'oci nocturn per tal de fer possibles ofertes alternatives que no tinguin com a nucli central el consum de productes sinó el consum cultural i la possibilitat d'establir vincles interpersonals en un ambient relaxat.
9. Impulsar la creació d'espais fora del consum alienant, iniciatives com els Casos Populars arrelats al territori, programes d'oci com l'VPK de la Fundació Marianao...

Augment de la participació de les entitats de cultura popular dins de l'agenda d'actes culturals locals

1. Promoure les iniciatives i les entitats de cultura tradicional i popular (festes majors, correfocs, tabalers, corals, trabucaires, etc.) que combinin l'activació ciutadana amb un desenvolupament cultural arrelat al territori.
2. Recolzar les iniciatives culturals foranies en tant que serveixin per estrènyer llaços entre cultures i aportin coneixements sobre la mateixa.
3. Permetre en gran part la definició del programa d'actes festius de la localitat per part d'entitats i col·lectius de cultura tradicional.
4. Impulsar les entitats de cultura popular dins dels col·legis i instituts assegurant el relleu generacional i la coneixença dels més menuts d'aquestes activitats.

Implicar al gruix de la població en la creació de cultura i facilitar el seu accés a les instal·lacions municipals

1. Promoure la recuperació de l'ús dels espais públics com a eina per a la sociabilització i la participació ciutadana a través d'unes ordenances de civisme adequades.
2. Facilitar l'accés a instal·lacions òptimes per a les arts escèniques recuperant espais com l'ateneu santboià per tal de desenvolupar aquestes activitats esdevenint un punt de trobada i referència dins del món artístic i cultural local.
3. Habilitar espais públics per a l'expressió gràfica dins el nucli urbà de manera que no sigui necessari utilitzar façanes com a suport ja que hi haurà espais habilitats per a tal propòsit.
4. Potenciar els grups artístics locals creant una borsa de formacions per oferir-les a les entitats o institucions que vulguin posar-s'hi en contacte per a l'organització d'esdeveniments de tot tipus.
5. Respecte al problema constantment al·legat per part de l'administració municipal sobre les queixes dels veïns quan hi ha activitats a l'aire lliure en qualsevol franja horària, es crearan taules de mediació en primera instància i d'organització en segona amb la qual les entitats podran parlar amb els veïns i arribar a solucions convenients per a totes les parts.
6. Creació d'un estoc municipal de material comú per a totes les entitats, col·lectius i associacions de la vila que faciliti la realització d'activitats culturals sempre i quan es facin responsables. Les iniciatives particulars també en podran fer ús previ projecte i instància.
7. Potenciar la realització d'activitats culturals al carrer i facilitar-ne la realització cedint material com cadires, tarimes, lavabos o un punt de llum entre d'altres elements.

Fugir del clientelisme respecte a les subvencions a entitats i col·lectius revisant-ne el barem

1. Que cap entitat que demostrï o per acció u omissió presenti actitud racistes, sexistes o de discriminació de qualsevol tipus rebi subvencions.

2. Que cap entitat que publiciti les seves activitats sense utilitzar com a mínim el català (incomplint així la Llei de Política Lingüística) rebi cap tipus de subvenció.
3. Les entitats que decideixin optar per l'autogestió no han de veure's discriminades dins de l'agenda pública alhora de participar en actes municipals.
4. Les subvencions no han de fer que les entitats modifiquin les seves activitats per tal de no perdre-la, aquest fet ens portaria a una relació de dependència i de clientelisme envers l'ajuntament. Les subvencions han de garantir la independència de les entitats, col·lectius i associacions que les sol·licitin així com també han de permetre controlar el bon ús d'aquestes ajudes per part de l'ajuntament.

La normalització de la llengua com a part essencial de la promoció de la cultura arrelada al territori ha d'estar per sobre de les suposades limitacions pressupostàries que s'al·leguen sovint per part de governs

1. L'activació de programes de sensibilització i formació sobre acollida lingüística en català, especialment adreçats als serveis d'atenció a la població nouvinguda i als serveis socials.
2. La introducció de formació sobre actituds lingüístiques i gestió del multilingüisme des del punt de vista de la normalització del català, en els plans de formació del personal de l'ajuntament, ha de ser ofert a entitats, organitzacions i a altres institucions.
3. L'assegurament i el foment de l'ús del català a l'administració pública, al comerç i a la publicitat, d'acord amb la llei de política lingüística, el coneixement de la qual s'ha de garantir, així com el seu compliment i la seva posada en pràctica. En aquest sentit, no s'han de donar llicències d'obertura a establiments que incompleixen la llei.
4. El combat de les actituds i dels hàbits personals que impedeixen la normalització lingüística, mitjançant campanyes de sensibilització a favor de l'ús social del català, les activitats de dinamització de l'activisme lingüístic en el món associatiu i la potenciació del voluntariat lingüístic (parelles lingüístiques).
5. La fixació de clàusules d'usos lingüístics per a totes les contractacions i concessions de serveis municipals a empreses,

així com també la vinculació del compliment d'aquests usos a qualsevol subvenció o ajuda pública donada a empreses o entitats.

6. La normalització del català en el consum intern de l'ajuntament amb la introducció del criteri de consumir productes etiquetats i amb les instruccions d'ús i consum en català. Cal que segueixin aquesta consigna tant els responsables de compres de l'ajuntament, com les empreses amb les quals s'hagin signat concessions i contractes puntuals per a tot tipus de serveis que incloguin el consum de productes (serveis d'àpats, neteja, marxandatge, vestuari, informàtica, etc.)
7. Les activitats en el temps del lleure que es desenvolupin en centres educatius públics tals com extraescolars, casals, menjadors tinguin com a llengua vehicular el català.

La importància de la memòria històrica per tal d'evitar errors del passat o caure en manipulacions del mateix, per a preservar el patrimoni històric i la identitat col·lectiva

1. En aquest sentit, considerem imprescindible eradicar qualsevol presència en l'espai públic de referències lligades a la negació dels drets individuals i col·lectius de la ciutadania dels Països Catalans, com a acte de justícia, dignitat i respecte a la nostra societat.
2. Recuperar també la memòria local, tot i que el discurs dominant tan sols fa referència a la recuperació de la memòria a escala nacional. Aquesta memòria local és importantíssima per prendre consciència del que es va viure realment i com es va viure. És la part de la memòria més incòmoda de recuperar i reivindicar, atès que en la majoria de municipis el poder i les famílies dominants no han canviat en els darrers seixanta anys.
3. Afavorir la recuperació d'una part central de la història dels catalans: la tradició obrera, revolucionària i col·lectivista. La memòria històrica sovint s'instrumentalitza per fer veure que totes les lluites pretenien arribar on estem ara, a una democràcia representativa; es construeix un passat que justifica el present i s'oblida la tradició revolucionària dels catalans i de les catalanes i la importància de l'obrerisme. S'ha d'aprofundir a explicar el conflicte social i de classe.
4. Promoure la recuperació històrica per aconseguir explicar tot el que va representar el franquisme i tots el tipus de víctimes que va generar (a nivell econòmic, cultural, intel·lectual, nacional, personal i familiar).

5. Fer un exercici constant d'explicar el present a partir del passat, un passat que encara s'ha d'explicar bé i de manera rigorosa. Per exemple, cal explicar com es conformen les grans fortunes actuals i el repartiment de poder actual.
6. Fugir de la simplificació de la Guerra Civil, respecte a tots els bàndols.
7. Considerem insuficient el monument a la República que es troba situat a la Rambla Rafael Casanova, ja que la major part de la ciutadania desconeix l'existència d'aquest monument i el seu significat. Creiem que no reflexa ni l'esperit ni la tradició dels valors republicans i per tant proposem obrir un procés participatiu amb els ciutadans que van defensar els valors de la República per tal de fer un monument que dignifiqui la seva lluita i patiment soferts.
8. La democratització dels sistemes de reconeixements públics a les persones (medalles d'or, fills il·lustres, noms a carrers...). La societat ha de ser la protagonista a l'hora de proposar i emprendre aquests reconeixements.

10. El fet migratori

Anàlisi de la situació actual

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religiós, en la prestació dels serveis públics. Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que ja existien prèviament a les nostres viles i ciutats. Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se forat en la nostra societat, especialment entre les classes més desfavorides. **Gent de Sant Boi** ha de fer front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa, combatent la utilització del fet migratori per l'extrema dreta i el populisme. Per aproximar-nos al tema de la immigració cal tenir en compte el desequilibri entre les rendes del treball i les rendes del capital a escala mundial, l'envelliment de la població als països de rebuda de mà d'obra, l'èxode rural cap a les ciutats que es produeix en els països d'origen, així com les facilitats actuals de comunicació i transport internacional. Tot plegat dóna lloc a una immigració marcadament econòmica o laboral que ha estat aportant un superàvit a la caixa de la Seguretat Social. No sols això, aquesta bossa de mà d'obra estrangera incrementa el PIB, incrementa el consum i tendeix a equilibrar les rendes del treball a escala mundial, ja que a mig-llarg termini pressiona els salaris de la societat d'acollida a la baixa i els salaris dels països d'origen a l'alça. Cal establir mecanismes d'acció conjunta, ja no solidària amb els immigrants, sinó d'estratègia conjunta de totes les classes populars. Perquè és obvi que rebre un augment de població suposa un augment de les necessitats que no es poden satisfer si disminueixen els recursos i serveis comunitaris. En aquest sentit, la proposta de **Gent de Sant Boi** és exigir aquesta correspondència entre el benefici per al capital que suposa la immigració i un benefici col·lectiu per a les persones, amb un augment de recursos i amb els mecanismes precisos per solucionar les tensions socials que, en efecte, produeix la immigració i que són tensions socioeconòmiques derivades d'assumir un augment de població sense un augment dels recursos i serveis públics a l'alça. Observem que al carrer els temes que preocupen en relació a la immigració se centren en l'ocupació de l'espai públic, d'una banda, i l'ús dels serveis comunitaris, de l'altra. Aquesta asimetria en els discursos públics i populars dóna ales al populisme xenòfob i posa de manifest les mancances de les polítiques públiques, que podem resumir en:

- El foment d'un associacionisme poc representatiu dels col·lectius immigrants i fortament tutelat per l'administració.
- El plantejament de la diversitat cultural com un problema de manca de sensibilització que pateix la societat d'acollida mitjançant festes i espais multiculturals sense cap criteri i que no aporten massa a la pràctica (si un 15% de població fa trontollar la identitat cultural d'un

80% sí que tenim un problema; si no, no cal abocar tants esforços en aquest àmbit).

- Plans de mediació (alguns se centren en la traducció per exemple, en l'àmbit sanitari i no arriben, per tant, a ser un servei de mediació. D'altres sí són mediacions comunitàries, però la realitat les supera, ja que hi ha moltes diferències entre nacionalitats i de vegades les mediacions no són prou pràctiques ni resolutives).
- Plans de gestió dels espais públics (si bé d'una banda es vol dinamitzar uns espais al mateix temps s'apliquen polítiques de civisme que van en direcció contrària). Des de **Gent de Sant Boi** tenim molt clar que les ordenances de civisme neixen com una nova forma de regular els usos dels espais públics en clau sancionadora i que afecten tots els sectors socials, malgrat que el recent debat sobre el burca o sobre la prostitució pugui donar la impressió que sols afecta uns col·lectius determinats. Es tracta d'una aposta política per un model de ciutat autoseguritari, amb un espai públic net i ordenat, amb un urbanisme pensat per al sector terciari (hostaleria, oci, turisme) i no per a la ciutadania.

Plans de recepció i acollida i gestió de recursos comunitaris

Els plans de recepció i acollida d'immigrants són una de les dues qüestions elementals en què cal basar una política municipal d'immigració: en la recepció i acollida, d'una banda, i en la gestió dels recursos comunitaris, de l'altra. La resta són accions accessòries, algunes prescindibles, d'altres complementàries, però en tot cas aquestes dues són les realment importants:

1. Pel que fa a la planificació en la recepció i acollida d'immigrants, cal revisar a qui s'adreça i a qui es considera immigrant. Entenem que el fet de tenir una o altra nacionalitat o origen no hauria de pesar, sinó tan sols el fet de ser una persona no resident que arriba de nou al municipi amb intenció d'establir-s'hi. Cal apostar per una política informativa i formativa més generalista (no tan específica a persones estrangeres) sobre els recursos de la població als quals accedir el nouvingut.
2. Pel que fa a la gestió dels recursos, des de les institucions cal fer una política de transparència en d'adjudicació d'ajuts per tal que es coneguin els criteris seguits i així evitar la rumorologia i la xenofòbia. D'altra bandaensem que cal revisar el criteri socioeconòmic com a única base per a l'adjudicació i que cal

incloure-hi criteris positius com la recerca de feina o formació entre d'altres.

Defensa dels drets de la ciutadania de les persones immigrades

Ens preocupa la situació dels drets i deures de ciutadania del col·lectiu immigrant, la seva manca d'accés a la participació política i la cessió dels partits polítics a les polítiques de la dreta xenòfoba i populista en qüestions com la de l'empadronament mitjançant el qual determinats consistoris intenten negar la universalitat en l'accés als serveis públics bàsics. L'empadronament és una qüestió central en el tema dels drets i deures dels immigrants, ja que l'accés lliure al padró suposa l'accés universal als drets més bàsics: educació, salut, serveis socials, etc, i també dona peu a accedir en tres anys al permís de residència per via de l'arrelament social o familiar. Per tant en aquest moment cal:

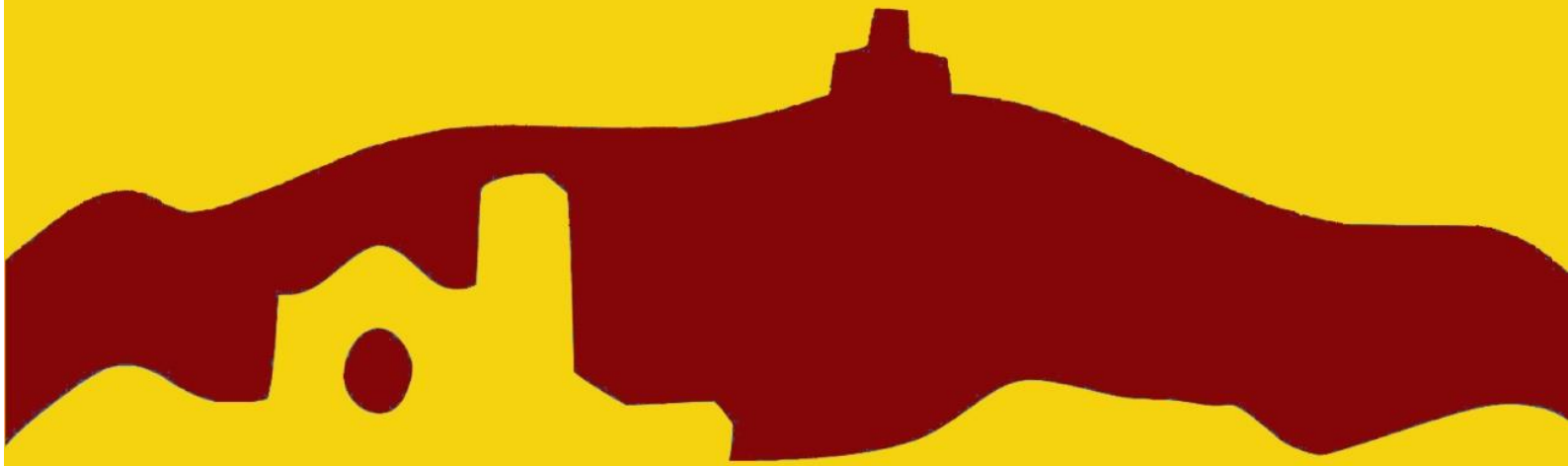
1. Fer una defensa del marc legal vigent, amb la llei de bases de règim local i de la llei municipal i de règim local de Catalunya, que obliguen els ciutadans a empadronar-se i els ajuntaments a donar d'alta en el padró als ciutadans residents, que recordem que són aquelles persones que viuen i s'empadronen amb intenció de romandre-hi tal com es defineix al Pla de Ciutadania i Immigració 2005/2008 de la Generalitat de Catalunya.
2. Denunciar la il·legalitat de les propostes negacionistes envers el padró, que ho són envers l'accés universal als drets bàsics de la ciutadania, que afecten especialment la població immigrada però també l'autòctona (per exemple les persones sense sostre que tenen dret a ser empadronades sota adreça administrativa amb un informe de serveis socials). D'altra banda, els drets polítics segueixen sense ésser reconeguts per a bona part de la població immigrada. Des de **Gent de Sant Boi** entenem que aquest dret s'ha d'estendre a la totalitat de la ciutadania sense fer-ne cap mena de distinció per raó de la nacionalitat d'origen, i no només als nacionals de la Unió Europea o de països amb els quals l'estat espanyol hi té convenis de reciprocitat en aquesta matèria.
3. Entenem que s'han de realitzar les accions institucionals que estiguin a l'abast en l'àmbit municipal per tal de forçar un canvi en la legislació que permeti estendre tots els drets polítics a la totalitat de la ciutadania.

Lluita contra la xenofòbia

Cal lluitar contra la xenofòbia al carrer i a la sala de plens, tot analitzant les causes de l'ascens del feixisme organitzat i plantejar-nos quina ha de ser

l'estratègia per desemascarar-lo. Alhora cal desemascarar aquest debat i dur el plantejament a qui beneficia i a qui perjudica la immigració. D'aquesta manera podem mostrar com aquells que surten beneficiats de l'existent bossa de mà d'obra barata són precisament els que articulen discursos contraris a la immigració; s'ha de denunciar aquesta contradicció i fer aflorar qui són els beneficiats i les víctimes d'aquesta situació, per tornar a teixir les aliances naturals que condueixen a la unitat entre les classes privilegiades i la unitat en el si de les classes populars. A més de les mesures que hem destacat fins ara, altres actuacions que proposa **Gent de Sant Boi** en l'àmbit de la immigració són les següents:

1. Exigir la igualtat de tracte en en els drets salarials i laborals a les empreses que contractin amb l'ajuntament.
2. Apostar per una política informativa i formativa sobre els recursos de la població a les persones nouvingudes amb independència de la nacionalitat o lloc de procedència.

Gent
DE SANT BOI

Guanyem SANT BOI

fb.com/gentdesantboi · @gentdesantboi
gentdesantboi.info